Nr. 70. Wtorek, 28 Marca 1893. Rok 83.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany“ dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej“ kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość, najwyższem pismem odręcznem z dnia 17-go marca b. r. raczył udzielić najmiłościwiej księciu arcybiskupowi w Salcburgu, dr. Janowi Ewangeliście H a l l e r o w i, godność tajnego radcy z uwolnieniem od taksy.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 17 marca b. r. nadać najmiłościwiej przełożonej zakładu filialnego sióstr miłosierdzia św. Wincentego à Paulo w Lankowitz Ernestynie M i c h a ł o w s k i e j złoty krzyż zasługi z koroną.

P. Minister wyznań i oświaty zamianował suplenta męskiego seminaryum nauczycielskiego w Tarnopolu Marcelego L e w i ń s k i e g o, głównym nauczycielem tego zakładu.

Pan Minister handlu zamianował starszego kontrolora pocztowego we Lwowie, Konstantego S c h m i d t a, starszym zarządcą pocztowym w Brodach: i zarządcę pocztowego w Oświęcimiu, Józefa G i l e c z k a, starszym zarządcą pocztowym w Stanisławowie.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 27 marca.

Dzienniki wiedeńskie poświęcając uwagi ukończonej właśnie sesyi zimowej Rady państwa w tem się zgadzają, iż rezultat jej jest w ogóle pomyślniejszy, niż się go spodziewano w pierwszych tygodniach, a nawet miesiącach obrad parlamentarnych. Wkrótce po zebraniu się Izby deputowanych w listopadzie r. z., objawiło się w obozie niemieckiej zjednoczonej lewicy silne rozdrażnienie, które wzmogło się niepomiernie i groziło gwałtownym wybuchem po głośnej mowie księcia Schwarzenberga, który kwestyę ugody w Czechach i prawnopolitycznego stosunku Austryi do Węgier postawił na gruncie wielce niesympatycznym dla stronnictwa zjednoczonej lewicy i przytem dał lekko do zrozumienia, iż zapatrywania jego są poniekąd echem kół decydujących. Odprawa, dana wówczas przez Prezesa gabinetu hr. Taaffego ks. Schwarzenbergowi, nie tylko nie uspokoiła zjednoczonej lewicy, lecz jeszcze bardziej rozbudziła jej namiętności, podsuwano bowiem oświadczeniu szefa gabinetu zamiar zerwania tych nici, które miały doprowadzić do utworzenia przy udziale tejże lewicy trwałej większości parlamentarnej. Dopiero deklaracya hrabiego Taaffego odczytana w d. 2 grudnia, stanowiąca komentarz do jego przemówienia z d. 23 listopada, sprowadziła pewną równowagę w rzeczonem stronnictwie, a późniejsze wypadki przekonały, że Rządowi nie zbywało bynajmniej na dobrych chęciach, lecz urzeczywistnieniu myśli utworzenia tyle pożądanej przez wielu większości, stały na drodze rozliczne, czasami nieprzezwyciężone zapory. Chociaż jednak zabiegi Rządu w tym kierunku nie doprowadziły jeszcze do takiego wyniku, który możnaby uważać za zupełne zwycięstwo podjętej akcyi, to przecież faktem jest niezbitym skuteczne współdziałanie trzech wielkich umiarkowanych stronnictw Izby w wielu ważniejszych sprawach. Temu to współdziałaniu należy zawdzięczyć szybkie stosunkowo załatwienie poważnej liczby przedłożeń rządowych, odnoszących się do spraw finansowych, handlowo-politycznych, ekonomicznych, szkolnych i komunikacyjnych. Ta to kooperacya ujawniła się także w całym sposobie prowadzenia spraw parlamentarnych i w uskutecznionym wyborze prezydyum, który byłby niezawodnie nasunął ogromne trudności, gdyby pomiędzy umiarkowanemi stronnictwami Izby nie istniało, przynajmniej co do pewnych kwestyj, ciche porozumienie.

O pracowitości Izby w ubiegłej sesyi zimowej, rozpoczętej d. 5 listopada i trwającej z przerwą jednomiesięczną (od 16 grudnia r. z. do 17 stycznia b. r.), świadczą następujące cyfry. Izba odbyła ogółem siedmdziesiąt posiedzeń, między temi siedm dziennych i wieczornych i załatwiła na nich około pięćdziesiąt przedłożeń i projektów. Najwięcej posiedzeń, bo pięćdziesiąt dwa, zajęły obrady nad preliminarzem państwowym i ustawą finansową. Ze strony posłów przedłożono 35 samoistnych wniosków i 207 interpelacyj. Na znaczną część interpelacyj odpowiedziano z ławy ministeryalnej, mianowicie: P. Prezes gabinetu odpowiedział na 67, P. Minister handlu na 21, P. Minister sprawiedliwości na 15, P. Minister wyznań i oświaty na 11, P. Minister skarbu na 9, P. Minister obrony krajowej na 6, wreszcie P. Minister rolnictwa na 3 interpelacye.

Sprawa Morskiego Oka w Kole polskiem.

Na ostatniem swem posiedzeniu w dniu 23 b. m. Koło polskie — jak już zanotowaliśmy w nrze *Gazety* z dnia 25 b. m. — ukończyło obrady nad sprawą obrony granicy kraju przy „Morskiem Oku“. Przemawiali posłowie: dr. C z e r k a w s k i, W i e l o w i e y s k i, dr. W e i g e l, P o d l e w s k i, dr. R u t o w s k i i przewodniczący J a w o r s k i. P. Wielowiejski żądał dania piśmiennej odpowiedzi na petycyę wiecu, zaś p. Weigel proponował wybranie z grona Koła oddzielnej komisyi, któraby się tą sprawą zajmowała i zbierała jeszcze z archiwów dokumenta. Wnioski te cofnięto, gdy inni mowcy wykazali, iż właściwą odpowiedzią na petycyę wiecu jest dalsze gorliwe zajmowanie się tą sprawą przez całe Koło poselskie i jego prezydyum; wybranie zaś oddzielnej komisyi z grona Koła w przededniu odroczenia Rady państwa i wyjazdu z Wiednia wszystkich członków Koła nie miałoby żadnego dodatniego celu. Przewodniczący p. J a w o r s k i, streszczając rozprawy, przedłożył wniosek, obejmujący także wnioski, przedstawione przez posłów Chrzanowskiego i Rutowskiego, wśród poprzednich obrad Koła nad tą sprawą, w dniach 19 i 22 marca. Wniosek ten brzmi: „Koło poselskie polskie przyjmuje do wiadomości sprawozdanie przewodniczącego, tudzież wyjaśnienia, dane przez JE. P. Ministra Zaleskiego w sprawie obrony granicy kraju przy „Morskiem Oku“, a po przeprowadzeniu

---

LISTY PARYSKIE.

(Hipolit Taine. — Panama. — Pani Cottu. — Panama a karnawał paryski. — „*Poemes de chair.* — Pochód w Mi-Carême. — Wystawa pośmiertna Meissoniera. — Nowości teatralne: „*Paix du ménage,*“ komedya Guy de Maupassanta w komedyi francuskiej. — „Kasia“ opera Delibes'a na tle galicyjskiem).

15 marca.

Ze śmiercią Taine'a zgasł najpotężniejszy umysł, jaki wydała Francya od czasów Napoleona I. A jednak Taine, o którym orzekli zgodnie Daudet, Zola, Coppée i Sarcey — interwiewowani zaraz po śmierci jego — że wywarł wpływ decydujący na cały sposób myślenia ostatnich dwóch pokoleń we Francyi, podziwiany za granicą, był niepopularnym we Francyi. Był on tylko kawalerem legii honorowej, podczas gdy ludzie, których sława opiera się na kilku sonetach lub libretach operetkowych, dopięli najwyższych stopni w legii.

Dlaczego? Oto dla tego, że Taine, umysł niezmiernie trzeźwy i krytyczny, niewzruszony sługa prawdy i sprawiedliwości, smagał dotkliwie wygórowaną próżność narodową Francuzów i był niejako żywem, uosobionem sumieniem tego narodu, staczającego się po pochyłości.

Francya nigdy nie przebaczyła Taine'owi, że w historyi literatury angielskiej wypowiedział zdanie: „*Nulle race en Europe n'est moins poétique que la française.* Nie przebaczyła mu nigdy, że zamiast na wzór innych historyków unosić się nad szlachetnymi przymiotami Francuzów, stwierdził: „*La vertu et le vice sont des produits comme le vitriol et le sucre,*“ i że dzięki dziejom ostatniego stulecia, Francuzi dzisiejsi posiadają znacznie więcej ujemnych aniżeli dodatnich „produktów moralnych.“

Dzieło jego ostatnie „*Origines de la France contemporaine*“ miało wykazać, jak się formowały zwolna stosunki społeczne i charakter klas panujących we Francyi od czasów wielkiej rewolucyi; miało ono dowieść w ostatniej części, że lud, który kolejno wystawiany był na demoralizujący wpływ stosunków anarchicznych i władców-condottierów musi być z gruntu skorumpowanym, i że gangrena moralna toczy dziś we Francyi nietylko takich Boulangerów i Lessepsów; w obec których rząd republikański postępuje w sposób katoński, ale też sam rząd, drapujący się w togę nieskazitelnej czystości i sprawiedliwości.

Tego ostatniego zdania, wynikającego z całej treści rozpoczętej pracy, nie zdołał już dopowiedzieć Taine, ku niezmiernemu smutkowi wszystkich przyjaciół swych i sam zrozpaczony, że nie ukończył dzieła swego o Francyi współczesnej.

Lecz to, czego braknie w historyozoficznej budowie Tainea, wypowiedziała w tych ostatnich miesiącach historya sama: proces panamski odsłonił całemu światu korupcyę Francyi dzisiejszej. To, czego nie dopowiedział Taine, ogłosiła w tych dniach ostatnich dzielna niewiasta, żona jednego z oskarżonych w procesie panamskim, pani Cottu, bohaterka dnia; dowiodła pod przysięgą, że rząd, ów sam, który wytoczył proces o korupcyę Lessepsowi i towarzyszom, używa tych samych co oni środków, że jest nie mniej skorumpowanym, aniżeli panamiści.

Kobiecie wszystko we Francyi wolno: Taine'owi za podobne zapatrywania zarzucano, że się sprzedał royalistom, pani Cottu tłumnie się przedstawiano, podziwiając jej odwagę. *Voilà une femme* — mówią francuzi — *qui a balayé le gouvernement.*

* * *

Rzecz dziwna, jak małe wrażenie proces panamski wywiera na samych Francuzów. Naród ten interesuje się zawsze najbardziej anegdotyczną, plotkarską stroną sprawy. Paryżanie pragnęliby, aby proces ten przedłużono jak najbardziej: przyzwyczaili się już do tego, że codziennie przy śniadaniu podnieca ich nerwy nowa jakaś nadspodziewana, skandaliczna wiadomość, wyłaniająca się w toku procesu. Pani Cottu zmiotła rząd — ależ to zabawne! To ciekawe! Kiedyż już raz ten Carnot wyleci? Kto będzie jednodniowym jego następcą? Cała tragiczna strona rzeczy nie istnieje dla Francuzów; nie odczuwają oni bynajmniej, że Panama, to klęska narodowa nie mniejsza może aniżeli rok 1871; usposobienie to ilustruje dosadnie fakt, że właśnie w roku procesu panamskiego, Paryż urządził sobie karnawał, jakiego od lat dwudziestu nie widziano.

Karnawał paryski ma inne zupełnie cechy aniżeli karnawał u nas lub w Niemczech. Nie zamyka on się w salach redutowych, lecz rozwija się w ruchu barwnym i ożywionym po ulicach. W czasie karnawału snują się codziennie po ulicach mniejsze lub większe towarzystwa przebrane; półświatek przywdziewa kostjumy męzkie a ludzie z towarzystwa chętnie przypinają fałszywe nosy lub naciągają peruki. Nocami aż do rana na główniejszych ulicach spiew, improwizowane tańce, wszędzie snują się pajace o potwornie umalowanych twarzach, którzy otwierają ogromne czerwone parasole tuż pod nosem przechodniów, mniej karnawałowo usposobionych.

W ruchu redutowym rej wodzą redakcye pism, które walczą o popularność. *Le Petit Parisien, Le Petit Journal, Le Journal, Fin de siècle* i inne pisma, urządzają dla abonentów swych bale maskowe, które są wiernem powtórzeniem orgij sprawianych niegdyś na cześć Astarty.. Obnoszą wówczas po sali „boginie piękności“ w kostiumie Ewy, nie mniej obnażone bachantki przepychają się przez tłum, ścigane przez grono satyrów we frakach, słowem wszystkie wykroczenia przeciw przyzwoitości, przewidziane przez kodeksa karne, uprawiane tu bywają w sposób systematyczny. Paryż zachwyca się temi redutami, zowiąc je *poèmes de chair....*

Są dwa dni w karnawale, które poświęcone są zabawom ludowym szerszego pokroju. Jestto t. w. „Mardi-gras“ (tłusty wtorek) i „Mi-Carême“ (Środopoście). Mi-Carême, to zamknięcie a zarazem szczyt najwyższy podochocenia karnawałowego. Otóż od czasów klęski doznanej od Niemców, Paryż nie zdobył się na podobną uroczystość mi-carêmową, jak w roku obecnym. Wprawdzie co roku odbywa się pochód kostiumowy, długi szereg rydwanów udekorowanych w sposób humorystyczny przesuwa się przez główne bulwary: rydwany te urządzają pralnie paryskie. Miasto wyznacza małe posagi jako nagrody dla najpiękniejszych praczek, które w strojach pysznych, jako królowe uroczystości, zajeżdżają na rydwanach na plac ratuszowy, gdzie im nagrody wręczają.

W tym roku atoli akademicy przyłączyli się do zabawy Mi-Carême, urządzając pełny humoru pochód historyczny studentów Sorbonny. Cały Paryż wybrał się na wielką uroczystość ludową, powietrze wiosenne sprzyjało zabawie, to też od rana do rana wrzał na bulwarach paryskich karnawał, jakiego nie pamiętają od dawna. Wszystkie place i ulice nabite były tłumami, rekrutującymi się ze wszystkich warstw; w oknach, na balkonach, czerniło się od głów ludzkich, na dachach nawet, za balustradami żelaznemi, pełno było ludzi. Powietrze przepełnione barwnym deszczem: to „confetti“, skrawki papieru, którymi ludzie wzajemnie się obrzucają. Lecz co głównie nadawało wdzięku karnawałowi tegorocznemu, tó tak tak zwane „serpentyny“, nieskończenie długie węże papierowe, zwinięte w kłębek, który rzucony w powietrze, roztacza się na długość całej ulicy, otula drzewa całe lub okręca setnemi zwojami osobę, na którą go ciśnięto. Serpentyny te, blado-różowe, błękitne lub żółtawo-złociste, przerzucano z okna do okna, na poprzek ulicy, zwieszały się wszędzie z gałęzi drzew bulwarowych, powiewały z latarni ulicznych, owijały całe grupy ludzi tłoczących się w tłumie; słowem, cały Paryż owinięty był niemi, jakby pajęczyną barwną. Ulicami, tak przystrojonemi, toczył się zwolna pochód mi-caremowy; całe wieże pajaców, wyjących w niebogłosy, całe menażerye ludzi, przebranych za zwierzęta, orkiestry, wygrywające na bigofonach, kioski wschodnie, w których kapłanki z „Moulin Rouge“ tańczyły kankana, a wreszcie wozy królowych, wśród których najpyszniejszym rydwan panny Eugenii Petit, królowej królowych, „la reine des reines des blanchissenses“.

(Dokończenie nastąpi). ***Puk.***

dyskusyi i po udzieleniu P. Ministrowi dalszych wskazówek co do środków obrony granicy kraju, poleca przewodniczącemu przedsiębranie dalszych kroków, w celu szybkiego i pomyślnego załatwienia tej sprawy". — Uzasadniając ten wniosek, przewodniczący zapewnił, że, jeżeli się okaże potrzeba wysłania deputacyi do ministrów węgierskich, nie zaniedba udać się do Pesztu na dni parę wraz z kilku kolegami, wybranymi do Delegacyj wspólnych, chociaż te będą w r. b. obradować w Wiedniu. — Wniosek powyższy Koło jednomyślnie przyjęło.

Rada państwa.

(*XXXIII posiedzenie Izby wyższej*).

*** **Wiedeń**, 23 marca. (*Korespondencya Gazety Lwowskiej*).

Prezes hr. Trauttmansdorff zagaja posiedzenie o godzinie 12 min. 25. Izba dziś niezwykle licznie zgromadzona, obecnych jest przeszło 90 członków; Polacy też zjawili się w poważnym zastępie. Obecni są: książęta Lubomirski i Czartoryski, pp. baron Ziemiałkowski, hr. Badeni, hr. Lanckoroński, hr. Potocki, hr. Wodzicki, hr. Zamoyski, Gorayski, baronowie Romaszkan i Jorkasch. Na ławie rządowej wszyscy członkowie gabinetu; obecny także prezydent generalnej Dyrekcyi kolei państwowych p. Biliński.

Hr. Zamoyski, dziś po raz pierwszy obecny, składa przyrzeczenie na konstytucyę.

Rząd wnosi projekt ustawy o lepszem uposażeniu radców Trybunału administracyjnego.

Towarzystwo ku popieraniu budowli kościołów w Wiedniu wnosi petycyę o zaradzenie brakowi kościołów w dzielnicach niedawno do Wiednia wcielonych.

Hr. Fr. Falkenhayn popiera petycyę i wnosi przekazać ją komisyi budżetowej.

P. Minister bar. Gautsch oświadcza, że co do kilku budowli świątyń w rozszerzonym Wiedniu toczą się już pertraktacye; Rząd nie omieszka zaradzić brakowi.

Izba przystępuje do porządku dziennego.

Wymieniony powyżej projekt rządowy przekazano w pierwszem czytaniu połączonym komisyom prawniczej i politycznej.

Następuje pierwsze czytanie wniosku Helferta o zorganizowanie archiwów państwowych w austryackich krajach koronnych stosownie do teraźniejszych wymagań umiejętności i techniki archiwalnej.

Bar. Helfert motywuje wniosek i żąda, aby przekazano go osobnej komisyi, złożonej z dziewięciu członków. — Izba zgadza się.

Poczem następuje drugie czytanie preliminarza budżetu i ustawy finansowej na rok 1893.

W dyskusyi ogólnej nikt głosu nie zabiera; w szczegółowej tylko przy etacie Ministerstwa obrony krajowej hr. Falkenhayn zaznacza, — co zresztą wiadomo już z obrad w Izbie poselskiej — że wśród obrad komisyi Pan Minister obrony krajowej oświadczył, iż w następnym okresie sesyi wniesie projekt ustawy, rozszerzający dobrodziejstwo zaopatrzenia wdów i sierót po osobach wojskowych na te także rodziny, których ojcowie pomarli przed dniem 1 maja r. 1887; a marszałek broni Catty imieniem interesowanych wdów i sierót dziękuje, spodziewając się rychłego przeprowadzenia projektu.

Wszystkie pozycye budżetu i paragrafy ustawy finansowej przyjęto, poczem uchwalono wszystko zaraz także w trzeciem czytaniu. W związku z budżetem załatwiono szereg petycyj, między któremi nie ma żadnej z Galicyi.

Nakoniec bez dyskusyi zatwierdzono:

traktat handlowy i konwencyę weterynaryjną z Serbią;

traktat o przyjaźni, handlu i żegludze z królestwem korejskiem;

zmianę artykułu VI. traktatu handlowego ze Szwecyą i Norwegią;

konwencyę z Rumunią o ochronie znaków fabrycznych i kupieckich.

Koniec posiedzenia o godzinie 2 minut 10. — Następne jutro wieczorem.

(*XXXIV posiedzenie Izby wyższej*).

*** **Wiedeń**, 24 marca. (*Korespondencya Gazety Lwowskiej*).

Prezes hr. Trauttmansdorff zagaja posiedzenie o godzinie 7 min. 25 wieczorem.

Izba w liczbie około 75 członków zgromadzona.

Z Polaków obecni: książę Lubomirski i pp. bar. Ziemiałkowski, hr. Lanckoroński, dr. Zoll, bar. Romaszkan, hr. Wodzicki i hr. Zamojski.

Na ławie rządowej wszyscy członkowie gabinetu z wyjątkiem P. Ministra obrony krajowej.

Przystąpiwszy do porządku dziennego, Izba przekazuje właściwym komisyom uchwaloną przez Izbę poselską ustawę o rozszerzeniu ulg podatkowych, służących spółkom zarobkowym i gospodarczym, na kasy zaliczkowe, tudzież uchwaloną przez Izbę poselską nowelę do ustawy o zgromadzeniach; wszystkie inne zaś sprawy, załatwione przez Izbę poselską w dniach ostatnich, z wyjątkiem ustawy przeciw fałszowaniu pokarmów i napojów, załatwia także w drugiem i trzeciem czytaniu zgodnie z uchwałami Izby poselskiej. Jedynie co do projektu ustawy o zbudowaniu gmachu dla anatomiczno-fizyologicznego zakładu Uniwersytetu lwowskiego odstąpiono od uchwały Izby poselskiej. Komisya budżetowa Izby wyższej uważa za niepotrzebny i niestosowny ów §. 1, który na wniosek Kaizla (właściwie Beera) wsunęła do projektu rządowego Izba poselska, a który z uzupełnienia Uniwersytetu lwowskiego wydziałem lekarskim, nie poprzestając na Najwyższem postanowieniu, t. j. na akcie administracyjnym, czyni sprawę ustawodawczą. Komisya wnosi przeto odrzucić tę „poprawkę" Izby poselskiej (lewicy i Młodoczechów), a przyjąć projekt w tej formie, w jakiej go wniósł był Rząd.

Pan Minister oświecenia bar. Gautsch powtarza co do treści zupełnie te same wywody, które wygłosił był wczoraj w Izbie poselskiej, a dodaje tylko co następuje: Bardzo ubolewam, że wskutek uchwały Izby poselskiej, która teraz doznaje zmiany w uchwale komisyi budżetowej Izby wyższej, prawdopodobnie będzie musiała nastąpić zwłoka w otworzeniu wydziału lekarskiego we Lwowie; proszę jednak przyjąć zapewnienie, że Ministerstwo oświecenia, o ile od niego zawisło, uczyni wszystko, żeby zwłoka stała się jak najmniej dotkliwą, ale to pod warunkiem, że ustawa niniejsza w brzmieniu zaleconem przez komisyę budżetową Izby wyższej przyjdzie w jesieni do skutku także w Izbie poselskiej. Ze stanowiska Rządu mogę tylko zalecić wys. Izbie jednomyślnie powziętą uchwałę komisyi budżetowej. (*Brawo, brawo*).

Izba uchwala projekt w formie zaleconej przez komisyę budżetową.

Nakoniec przystąpiono do wyborów delegacyjnych. Wybrani są: delegatami książę Kar. Auersperg, hr. Badeni, bar. Catty, bar. Conrad, bar. Czedik, p. Dumba, p. Jul. Dunajewski, hr. Frc. Falkenhayn, p. Gomperz, p. Hartel, ks. opat Hauswirth, bar. Helfert, książę Khevenhüller, bar. Königswarter, hr. Ledebur, hr. Montecuccoli, książę Starhemberg, hr. Max Trauttmansdorff, bar. Walterskirchen i książę Windischgrätz; zastępcami: bar. Frankenstein, p. Giuliani, hr. Haugwitz, p. Hladka, p. Lobmeyr, hr. Siemieński, pan Stöger, hr. Sylva-Tarauca, hr. Vetter i hr. Zamoyski.

Na tem porządek dzienny wyczerpnięty.

Prezes gabinetu hr. Taaffe z Najwyższego upoważnienia wygłasza odroczenie Rady Państwa.

Koniec posiedzenia o godzinie 10tej min 20.

(*CCXXXX posiedzenie Izby poselskiej*).

*** **Wiedeń**, 23 marca (*Korespondencya Gazety Lwowskiej*).

Prezes Chlumecky zagaja posiedzenie o godz. 11 min. 15.

Izba licznie zgromadzona.

Na ławie rządowej wszyscy PP. Ministrowie z wyjątkiem hr. Welsersheimba.

Pan Minister skarbu dr. Steinbach w odpowiedzi na interpelacyę Schlesingera, z powodu funduszu na zaopatrzenie rodzin żołnierzy w razie mobilizacyi, stwierdza, że do utworzenia osobnego funduszu takiego braknie w ustawach podstawy, że przeto w razie mobilizacyi wypadnie Rządowi zażądać kredytu na ów cel w zwykły sposób konstytucyjny.

Na interpelacyę Haucka w sprawie fasyj dochodowo-podatkowych pan Minister odpowiada, że zarządził, aby wymierzającym podatek urzędom zalecono jak najtroskliwiej utrzymywać wniesione fasye w ewidencyi.

Pos. Steinwender zapytuje przewodniczącego komisyi kolejowej, jakim sposobem dostało się wczoraj do Izby i rozdzielone zostało między posłów sprawozdanie ściślejszego komitetu tejże komisyi, które do Izby wcale nie należy i nie jest wyrazem większości komisyi.

Pos. Jaworski jako przedwodniczący komisyi kolejowej odpowiada, że sam był zdumiony, ujrzawszy to sprawozdanie w Izbie, choć sama komisya nic jeszcze o niem nie postanowiła.

Prezes oświadcza, że rozdano sprawozdanie to bez wiedzy prezydyum, ale tylko między członków komisyi.

Pos. Jaworski dodaje, że w tej chwili otrzymuje prywatne objaśnienie, iż właściwie tylko członkom komisyi doręczono to sprawozdanie ubolewa jednak, że stało się inaczej, i to z pominięciem przewodniczącego komisyi.

Izba przystępuje do porządku dziennego i nasamprzód uchwala w trzeciem czytaniu ustawę o zwolnieniu 1263 nowych domów przy uregulowanych ulicach i placach w Wiedniu od podatku czynszowego.

Następuje sprawozdanie komisyi z projektu ustawy o zwolnieniu 181 domów, które mają być zburzone i nowo odbudowane dla polepszenia warunków sanitarnych miasta Lwowa, od podatku czynszowego. Komisya wnosi przyjąć projekt. Izba uchwala go bez dyskusyi w drugiem i zaraz także w trzeciem czytaniu wraz z rezolucyą komisyjną o prawie wywłaszczania.

Również bez dyskusyi w drugiem i trzeciem czytaniu uchwala:

projekt ustawy o zwolnieniu pożyczek i dokumentów komisyi wykonawczej dla zbudowania wielkich komunikacyj wiedeńskich od stemplów i należytości skarbowych;

projekt ustawy o sprzedaży nieruchomej własności skarbowej w królowogrodzkim promieniu fortecznym;

zmiany poczynione przez Izbę wyższą w projekcie ustawy o postępowaniu sądowem przy odłączaniu hipotecznem drobnych części gruntów pod drogi publiczne.

Poczem idą obrady nad umową ze Szwajcaryą o uregulowaniu Renu na granicy między Szwajcaryą a Vorarlbergiem. Komisya ekonomiczna wnosi przyjąć umowę, a dodaje rezolucyę z wezwaniem do Rządu, aby zastanowił się nad stosowną organizacyą służby hydrotechnicznej przez połączenie spraw wodnych w jednym wydziale rządowym.

---

6)

Z LITERATURY POWIEŚCIOWEJ.

(„La vie privée de Michel Teissier" par Edouard Rod. Paris 1893).

(Ciąg dalszy).

Czekał cały ranek na wybrzeżu i nie mogąc się doczekać Bianki, musiał się zdecydować zastukać do drzwi jej matki. Pani Quérieux w nieobecności męża, przyjęła go bardzo uprzejmie, a na zapytanie, jak się ma Bianka, odrzekła, że „bardzo dobrze i bawi się doskonale..."

Czuła matka, która nigdy na córkę nie zwracała uwagi, poszła ją uprzedzić o przybyciu znajomego. „Ma się bardzo dobrze i bawi się doskonale!" powtarzał sobie Michał, ale gdy Bianka się ukazała, przekonał się co ma o tem sądzić. Biedna istota była bardzo zmieniona, wychudła i blada, a w oczach jej tkwił wyraz niewypowiedzianego smutku. Przyjęła Michała bez zachwytu, z pewnym rodzajem żalu czy wymówki. Ale on za to, on! Pożerał ją wzrokiem, poił się widokiem ukochanej kobiety... musiał ją widzieć! nie mógł wytrzymać. Porywy te, Bianka przyjmuje spokojnie, ze smutnym uśmiechem. Jest pełna taktu i godności. Wymawia mu łagodnie, że ją zaniepokoił znowu swoją obecnością... na co? kiedy uczucie ich żadnej przyszłości nie ma, kiedy wszystko ich dzieli? Przedtem była słabą, nie rozumiała nic... ale teraz, o teraz! już rozumie!... Michał rozumie także aluzyę; przypomina sobie księdza widzianego w Lyonie...

Pani Quérieux wraca ustrojona w nową dla gościa tualetę, chce go zatrzymać na obiad, ale Bianka nie pozwala, oczy jej mówią: Idź!... i on odchodzi.

W pięć dni potem, jeszcze w podróży, otrzymuje Michał list od Bianki. Dobra istota niepokoi się, że była za zimną dla niego, że go zraziła i tłómaczy się... Znowu wyznanie uczuć niepozwolonych płynie na papier niczem niepowstrzymane! Papier zawsze zdradliwy bywa, ale najgorzej zdradza wtedy, gdy się pisze z zamiarem ukrycia swoich myśli... raz zacząć pisać, — wyrazy płyną jak woda, wszelkie zastrzeżenia idą na bok, myśli i uczucia, które miały być zamaskowane cisną się tłumem, potokiem rozlewają. Dziwna rzecz! Bianka wie dobrze, iż uczucie ich serc jest rzeczą grzeszną, zakazaną, pisze to nawet, — a chodzi jej o to, żeby Michał nie myślał, że go kochać przestała — chodzi jej tak bardzo, że wywołuje rozmaite wrażenia, które tylko pobudzić tę miłość mogą na nowo. Mówi mu, że spowiadała się z tego uczucia, że wie już jak ono zakazane, a powtarza, że chociaż pragnęła umrzeć, żyć teraz chce, dla niego... musi żyć i kochać go, za jego dla niej uczucie, którem ją obdarzył, ją, której nikt nie kocha... Zwykła, ślepa niekonsekwencya miłości!

Po kilku jeszcze tryumfalnych bankietach i przyjęciach w prowincyonalnych miastach, Michał wraca do Annecy, zkąd ma zabrać żonę i dzieci do Paryża z powrotem. Dawniej, kiedy powracał z podobnych kampanii, wzburzony i zmęczony, cały drżący z walk, jakie staczać musiał, ze zwycięstwa odniesionego, Zuzanna jedyna uspokoić go umiała i przyprowadzić do równowagi swojem pełnem słodyczy i uczucia objęciem. Dziś przywitała go zimno, podejrzliwie. On patrzał na nią z pod oka, myśląc, że musi odgadywać coś... Ona, mówiła sobie w duszy: „Kłamie... kryje coś przedemną; kłamie ciągle..." On aby uciec z tego „rodzinnego gniazdka", jak się wyrażały dzienniki, szedł na przechadzkę z Mondetem, który zadowolony powodzeniem przyjaciela, przypuszczał że może ten ostatni zapomniał już trochę o swoim romansie, wciągnięty w wir publicznego życia.

Michał oblewa go zimną wodą, wyznając, że nie pragnął tryumfów ani Lyonu, ani Dijon, ani Amiens.. . jechał tylko na to, aby być w Cabourg, aby ją widzieć.... Biedny Mondet przerażony, z początku pojąć nie może, ale nareszcie, zupełnie seryo oświadcza przyjacielowi, że nie spodziewał się po nim takiego braku woli i zastanowienia.

Michał uśmiecha się:

— „Mówisz mi o mojej roli w życiu publicznem! woła, co mnie moja rola obchodzi, kiedy tu chodzi o moje życie!... Ach! znajdujesz, że jestem śmieszny? ale ja nie widzę tego!... Powiesz mi co znaczy miłość prawdziwa?... Ja nie znam nic szlachetniejszego, nic doskonalszego.... To też, gdybym nawet miał siłę, nie wyrzekłbym się swego uczucia... Doznaję rodzaju radości dręcząc tak moje serce... i dumy... tak! dumy.... Upajam się tem, że kocham, kocham szalenie, wbrew rozsądkowi, zdrowemu rozumowi, wbrew obowiązkom, pomimo wszystkiego i bez nadziei!... Upajam się, że kocham tak, jak kocham, wśród naszego społeczeństwa zlodowaciałego, wśród mężczyzn, którzy posiadają tylko ambicyę i kobiet posiadających tylko próżność... Wierzę, że miłość ta, jest najlepszą, najbezinteresowniejszą cząstką mojej istoty... Idzie mi o nią, posiadam ją, i nie wyrzeknę się?...."

Mondet skinął ręką, zniechęcony... na co ma dysputować z szaleńcem! Prawi mu jeszcze o politycznej karyerze, ale bez zapału.... Ironiczne odpowiedzi Michała do reszty go zniechęcają.

Zuzanna, za każdym razem widząc męża, idącego w towarzystwie Mondeta, nie może się oprzeć uczuciu boleści: „Mówią pewnie o niej..." myśli z goryczą. A dzieci, widząc matkę smutną, przybiegają zaniepokojone, pytając.... O! jakżeby mu z chęcią przebaczyła, gdyby przyszedł otwarcie z nią pomówić! Czasem, wysilona walką i litością zdjęta, o mało nie woła: „A więc pisz do niej, jeżeli chcesz! widzę, że nie możesz żyć inaczej...." Ale nie powiedziała; jakaś nie pojęta siła ją powstrzymywała, coś, co ich oboje mroziło i oddalało od siebie....

Kiedy nadszedł dzień odjazdu do Paryża, może przestali być sobie wrogami, ale obcymi sobie więcej byli niż w dniu początkowej katastrofy....

W Paryżu, wróciwszy do swoich zajęć, musiał Teissier zapanować nad uczuciami. Czekało go wiele pracy; sprawy w Izbie były naglące, gorączkowe, kwestye sporne rozstrzygały się jedna za drugą, decydujące o losach kraju. Teissier imponował jak zwykle, budząc zachwyt i podziw w gronie przyjaciół. Podczas jednej z takich sesyj oddano mu bilet wizytowy; ta dama czekała na niego w sali des Pas-Perdus.... Zmieszał się, i pomimo, że właśnie głos miał zabierać, w sprawie, w której całe stronnictwo na jego wymowę liczyło, wyszedł. Czekała na niego pani Quérieux.... ale czego chciała? Zapewne matka dowiedziała się o wszystkiem, i przyszła z wyrzutami.... Nie, nie wyglądała na to; podała mu rękę z uśmiechem, i zaczęła wymawiać, że zapomina o dobrych przyjaciołach.... wypytywała się o panią Teissier, o dzieci, i oświadczyła, że przychodzi z ważną sprawą.... w interesie Bianki.... Michał znowu zadrżał. Tak, chodziło o Biankę.... proszono o jej rękę.... już nie raz się to zdarzało, a ona odmawiała, ale obecnie, ponieważ jest już w wieku, w którym panny za mąż wychodzą, a partya bardzo dobra.. Kto?... pyta Michał z wysiłkiem. Kto? pewnie, że nie może być przyjacielem Michała — przyjacielem politycznym.... To pan Graval. Pani Quérieux i mąż jej, liczą na Teissiera, jako na dawnego przyjaciela, że będzie się starał przekonać Biankę.... Michał prosi o kilka dni zwłoki; musi się wypytać o tego pana, który, wyznaje, że mu sympatycznym nie jest.... Ale w tych dniach napisze do Bianki. Napisze? matka się dziwi tej obojętności, i liczy na to, że Michał sam przybędzie, rozmówi się z nią.... tak będzie lepiej. Tak! dobrze, przyjdzie i pomówi z nią.

Pani Querieux dziękuje, przeprasza za swoją natrętność, i odchodzi zadowolona.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Izba zatwierdza umowę i uchwala rezolucyę.

Następnie bez dyskusyi uchwalono w drugiem i trzeciem czytaniu:

projekt ustawy o przedłużeniu terminów ochrony własności autorskiej;

projekt ustawy o zbudowaniu gmachu bibliotecznego dla uniwersytetu w Gradcu.

Poczem wzięto pod obrady projekt ustawy o zbudowauiu gmachu dla instytutu anatomiczno-fizyologicznego we Lwowie.

Pos. Kaizl mniema, że uzupełnienie Uniwersytetu jednym z wydziałów należy do ustawodawstwa, że przeto Pan Minister oświecenia, uważając uzupełnienie Uniwersytetu lwowskiego wydziałem lekarskim za sprawę administracyjną, chce rozszerzyć władzę administracyi kosztem władzy ustawodawczej. Dla tego mowca podejmuje odrzucony w komisyi budżetowej wniosek pos. Beera, (który mimo to występuje dziś jako sprawozdawca komisyi), wedle którego w projekcie niniejszym, stanowiącym pierwszy praktyczny krok ku utworzeniu wydziału lekarskiego we Lwowie, powinien być położony na czele nowy §. 1 tego brzmienia: „Przy Uniwersytecie lwowskim utworzy się wydział lekarski, którego działalność rozpocznie się z rokiem studyów 1894/95.“

Wniosek ten zyskuje dostateczne poparcie.

P. Minister oświecenia bar. Gautsch: W chwili obecnej nie o to chodzi, czy ustawodawstwu służy prawo stanowić o zakładaniu Uniwersytetów, czy nie, lecz o to, czy aktem administracyjnym można uzupełnić Uniwersytet istniejący wydziałem trzecim lub czwartym, czy nie. Dla tego dziś nie będę rozbierał kwestyi, czy do założenia Uniwersytetu potrzeba ustawy lub nie. Co się tyczy zaś utworzenia tylko wydziału, wskazuję na fakta: wydział lekarski w Insbruku zaprowadzony został najwyższem postanowieniem z dnia 11 kwietnia 1869, a wys. Izba poprzestała na przyzwoleniu tylko pieniędzy na wykonanie tego aktu administracyjnego. Podobnie miała się rzecz ze zniesieniem prawosławnego zakładu teologicznego w Czerniowcach, a wcieleniem go jako wydziału teologicznego do Uniwersytetu czerniowieckiego; stało się to tylko rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 30 sierpnia roku 1875. Nie chodzi tu o rozszerzenie władzy administracyjnej kosztem ustawodawczej. Skoro Uniwersytety nasze są zorganizowane jako zakłady, które w całości obejmują cztery wydziały, sam fakt założenia Uniwersytetu daje Rządowi władzę rozwinąć zakład tak, żeby stał się zupełnym. Oprócz tego trzeba w tym razie pamiętać, że pierwszy dyplom fundacyjny z dnia 21 października r. 1784 o Uniwersytecie lwowskim mówi wyraźnie jako „o istotnym Uniwersytecie i wyższej szkole,“ składającej się z wydziałów teologicznego, prawniczego, lekarskiego i filozoficznego. Wydział lekarski istniał aż do r. 1805, w którym połączono Uniwersytet lwowski z Jagiellońskim, pozostawiając we Lwowie liceum i studyum medyczno-chirurgiczne. Gdy później, w r. 1817, liceum zamieniono znowu na Uniwersytet, a więc przywrócono do stanu dawniejszego, przyznano owemu studyum medyczno-chirurgicznemu prawo uczestniczenia w wyborze rektora wedle kolei wydziałów. Że był to faktycznie wydział lekarski, świadczy pieczęć: *Sigillum facultatis medicae in regia universitate 1817*. Insignia uniwersyteckie także sporządzone były z uwzględnieniem wszystkich czterech wydziałów. Panowie posłowie z Galicyi powołują się na te rzeczywiście ważne i godne uwzględnienia okoliczności, dla tego i ja to czyniąc, upraszam przyjąć projekt bez zmiany. (*Brawo, brawo* z ław polskich).

Poseł Piniński powołuje się na przytoczone przez pana Ministra okoliczności historyczne, wywodzi, że chodzi tu tylko o powrót do dawnego stanu legalnego, że przeto nowego postanowienia ustawodawczego nie potrzeba.

Sprawozdawca komisyi, poseł Beer, tłómaczy Polakom, że mogliby bezpiecznie przystać na wniosek Kaizla (t. j. właściwie Beera).

Przystąpiwszy do dyskusyi szczegółowej, Izba uchwala §. 1-szy wedle wniosku Kaizla 80 głosami lewicy, Młodoczechów i pomniejszych frakcyj przeciw 68 głosom Koła polskiego i klubu Hohenwarta. Resztę ustawy przyjęto bez dyskusyi, poczem zaraz uchwalono ją w trzeciem czytaniu.

Następnie bez dyskusyi uchwalono również definitywnie:

Projekt ustawy o zbudowaniu pawilonu chirurgiczno-klinicznego dla Uniwe ytetu wiedeńskiego;

projekt ustawy o zakupnie gruntów pod nowe gmachy dla obu Uniwersytetów i obu Akademij technicznych, tudzież dla założenia nowego ogrodu botanicznego w Pradze.

Pod obrady wzięto następnie zmiany, poczynione przez Izbę wyższą w uchwałach Izby poselskiej co do projektu rządowego o reformie studyów prawniczych. — Wedle uchwał Izby poselskiej, egzamin historyczno-prawniczy możnaby było składać w ostatnim miesiącu trzeciego półrocza studyów; Izba wyższa przeniosła go na ostatni miesiąc czwartego półrocza. Ta zmiana, i co z nią się wiąże jest główna. Komisya Izby poselskiej proponuje coś nowego, dozwalając egzamin rzeczony w pierwszym miesiącu czwartego półrocza.

W dyskusyi pp.: Masarzyk i Kaizl oświadczają się przeciw wnioskowi komisyi, ale i przeciw uchwale Izby wyższej; poseł Pattai przemawia za uchwałą Izby wyższej; Minister wyznań i oświaty baron Gautsch zaleca przyjąć wniosek komisyi, który jest drogą środkową, mogącą dobrze oddziałać na pilność studentów w pierwszym roku studyów i zarazem dającą im sposobność do przygotowania się do egzaminu podczas wakacyj wielkanocnych, bez straty czasu w drugim oddziale studyów.

Poseł Piniński przedstawia wniosek komisyi, jako coś w rodzaju kompromisu, o którym rozumie się samo przez się, że zupełnie zadowolić nie może nikogo, który jednak jest lepszy od wszystkich innych dlatego, że na jego podstawie najłatwiej będzie osiągnąć porozumienie i nakoniec już załatwić tę sprawę pilną.

Izba odrzuca wniesione poprawki Kaizla i Pattaia, a zgadza się na wniosek komisyi; uchwala potem zmieniony na nowo projekt w trzeciem także czytaniu.

Dalej bez dyskusyi uchwala projekt ustawy z przepisami o ustanowieniu kierowników w górnictwie.

Nakoniec zatwierdza wybory pp.: Hofmokla, Struszkiewicza, Kronawettera, Skali i Tuczka.

Przerwano posiedzenie o godzinie 3-ej, minut 45.

Po zagajeniu posiedzenia na nowo wieczorem, o godzinie 7, min. 45, przystąpiono do dalszego ciągu obrad nad projektem ustawy przeciw fałszowaniu pokarmów i napojów.

Pod dyskusyą znajdują się, jak już wiadomo, §. 2-gi, o organach nadzorczych, który jest przedmiotem ostrej kontrowersyi z powodu autonomistycznej formy, jaką nadała mu komisya karno-prawnicza (bronionej głównie przez przewodniczącego tejże komisyi, posła Pinińskiego).

Paragraf ten, w brzmieniu wniosku komisyi, przyjęto 128 głosami przeciw 98 głosom. (*Przeciągłe oklaski z ław polskich i z prawicy*). — Za wnioskiem komisyi (autonomistycznym) głosowało Koło polskie z Rusinami, Młodoczesi, inni Czesi, klub Hohenwarta, przeważna część antisemitów i poseł Kronawetter; przeciw wnioskowi komisyi, (czyli za formą centralistyczną): „zjednoczona“ lewica, Niemcy-narodowcy, antisemici barwy Schönererowej, klub Coroniniego, z „dzikich“ pp.: Lienbacher i Schmider, a więc stanęły przeciwko sobie dawna większość z czasów p. Dunajewskiego i dawna opozycya.

W dalszej dyskusyi szczegółowej, ciągnącej się wśród wielkiego znużenia Izby i przy coraz mniejszej liczbie posłów, doprowadzono po krótkich przemówieniach aż do §. 14-go. Poseł Piniński, który dwa razy przemawiał, z wielkiem wysileniem potrafił aż do godziny $10\frac{1}{2}$ utrzymać komplet.

(*CCXXXI posiedzenie Izby poselskiej*).

† **Wiedeń,** 24 marca. (*Korespondencya Gazety Lwowskiej*).

Wiceprezes Chlumecky zagaja posiedzenie o godzinie 10 min. 40.

Izba niezwykle licznie zgromadzona.

Na ławie rządowej wszyscy członkowie gabinetu z wyjątkiem Pana Ministra obrony krajowej.

Rząd wnosi projekt ustawy o zbudowaniu kolei w dolinie Valsugana, t. j. z Trydentu do granicy włoskiej pod Tezze.

P. Minister handlu marg. Bacquehem odpowiada na interpelacyę Gesmanna w sprawie stanu rzeczy na kolei Południowej. Pan Minister nasamprzód stwierdza, że o niebezpieczeństwie ruchu ani mowy być nie może, a ztąd też niesłuszne jest oskarżanie osób stojących na czele kierownictwa ruchu; co do przytoczonych zaś z interpelacyi szczegółów, odpowiada, że nie dostarczają nadzorowi rządowemu nowego materyału, bo o ile te szczegóły są prawdziwe, Rząd wiedział o nich oddawna i wszystkiemu zaradził. Zarzut lekkomyślnego obchodzenia się z tajnym wojennym planem jazdy polega tylko na pomyłce; ścisłe dochodzenia wykazały, że ten tajny plan wcale nim nie jest; litograf, używając do graficznego przedstawienia planu zwykłego tego samego kamienia, który służył do grafikonu planu tajnego, zapomniał zetrzeć na brzegu słowo *Kriegsfahrordnung*,

Na porządku dziennym dokończenie obrad nad ustawą przeciw fałszowaniu pokarmów i napojów. Niektóre paragrafy uchwalono bez dyskusyi, zpomiędzy przedyskutowanych zasługuje na wzmiankę §. 19ty, bo na wniosek Dötza uchwalono poprawkę, wedle której w razie niebezpieczeństwa życia lub zdrowia, z fałszerstwa, do kary 1 do 5 lat więzienia dodane bvć mogą grzywny aż do 5000 zł. Po przyjęciu wszystkich paragrafów przystąpiono zaraz do trzeciego czytania, w którem lewica i PP. Ministrowie, którzy są zarazem posłami, głosują przeciw ustawie, tak samo Młodoczesi, którzy przez pos. Kaizla oświadczają, że wydanie ustawy tej wogóle nie należy do Rady państwa; za ustawą natomiast głosuje Koło polskie, klub Hohenwarta i pomniejsze frakcye; wynik głosowania jest ten, że 107 głosami przeciw 94 głosom ustawa przyjęta. (*Przeciągłe oklaski* stronnictw zwycięskich).

Poczem bez dyskusyi uchwalono rezolucyę komisyi podatkowej wskutek petycyi miasta Przemyśla: „Wzywa się c. k. Rząd, aby wniósł projekt ustawy o 30-letniem zwolnieniu nowych domów w Przemyślu, które staną w miejscu zburzonych dla naprawy warunków sanitarnych i rozszerzenia ulic, od podatku czynszowego“. Wedle planu budowli chodzi tu o czterdzieści i kilka starych domów.

Nakoniec załatwiono długi szereg petycyj.

Pos. Pattai wnosi interpelacyę do Ministra oświecenia, w której użala się, że w wiedeńskich szkołach elementarnych wciąż jeszcze pozostaje w wykonaniu rozporządzenie okręgowej rady szkolnej, zabraniające dzieciom katolickim głośno żegnać się znakiem krzyża św. i wciąż jeszcze spiewane bywają zganione przez samega Pana Ministra piosnki bezwyznaniowe zamiast modlitwy szkolnej, a krajowa Rada szkolna nie uczyniła jeszcze zadość oświadczeniu Pana Ministra, iż nie dopuści obrażania uczuć katolickich.

Prezes oznajmia, że Rada państwa będzie odroczona; dziękuje Izbie za niezwykłe w ostatnich kilku tygodniach trudy; życzy wesołych świąt, rekreacyi przez lato i zgromadzenia się wszystkich posłów przy czerstwem zdrowiu w jesieni do dzielnej i skutecznej pracy.

Koniec posiedzenia o godz. 2.

KORESPONDENCYE

Praga czeska, 25 marca.

(Niekonsekwencya. — Hus a św. Wacław. — Ks. Skrde. — Z Liberca. — Dr. Vaszaty).

(*xx*) Z powodu wniosku dra Slavika, tyczącego się wprowadzenia powszechnego głosowania, staroczeskie dzienniki słusznie podniosły, że ze swego stanowiska autonomicznego Młodoczesi powinni byli raczej zaproponować oddanie Sejmom krajowym prawa wybierania delegacyi do Izby poselskiej. Na te wywody *Narodni Listy* odpowiedziały, że Młodoczesi uczyniliby to bardzo chętnie, gdyby się mogli spodziewać, że wniosek taki uzyska w Izbie potrzebną większość $^2/_3$ głosów; ponieważ jednak to na teraz nie jest możliwe, przeto nie wystąpili z wnioskiem, aby przywrócić Sejmom krajowym prawo, które posiadały przed r. 1873. Zważywszy jednak, że wniosek, uczyniony przez p. Slavika również mógłby być tylko uchwalony większością $^2/_3$ głosów Izby, gdy jest rzeczą pewną, że nie uzyska ani prostej większości, tem dobitniej zaznacza się fakt, że to prosta demonstracya. Cała różnica zasadza się na tem, że Młodoczesi woleli popisać się demonstracyą demokratyczną, niż autonomiczną.

Na ostatniem posiedzeniu Rady miejskiej stanął na porządku dziennym wniosek magistratu, aby stosownie do życzenia Wydziału krajowego, wyznaczyć na placu Wacławskim miejsce dla posągu św. Wacława. Wniosek ten wywołał długie rozprawy. Młodoczech Podlipny wyraził obawę, że magistrat tym sposobem zamierza zapobiedz wystawieniu na placu św. Wacława pomnika Husa, tego „głównego reprezentanta idei wolnomyślnych“; zdaniem p. Podlipnego, na wymienionym placu powinny koniecznie stanąć posągi Husa i Palackiego. Natomiast ks. Kyselka oświadczył, że pragnie, aby posąg św. Wacława był tak wielki, aby obok niego nic nie znalazło miejsca na placu Wacława. Ostatecznie rada uchwaliła zażądać od Wydziału krajowego szkicu posągu św. Wacława, aby potem tem łatwiej mogła mu wyznaczyć stosowne miejsce. Trzeba przedewszystkiem uwzględnić, że od dawna, na górnej części wymienionego placu stał kamienny, niezbyt wykwintny posąg św. Wacława na koniu. Przed tym posągiem n. p. w maju r. 1848 odbyło się nabożeństwo „słowiańskie“ na inauguracyę kongresu słowiańskiego. Dopiero około r. 1880 posąg ten usunięto z placu Wacława; wyprosił go sobie ks kanonik Sztulc i postawił go przed wybudowanym przez siebie pałacem kapituły na Wyszehradzie. To też rzecz naturalna, że znowu na placu Wacława stanie nowy, pod względem artystycznym odpowiedniejszy, utworzony kosztem kraju posąg św. Wacława. Młodoczesi nie opierają się temu zasadniczo, ale — domagają się, aby na tymże, najrozleglejszym placu Pragi stanął także pomnik Husa. Byłby to widok wielce oryginalny: u góry, w pobliżu pałacu muzealnego, posąg św. Wacława; na dole, tam gdzie plac przytyka do głównej arteryi miejskiej, Przykopów, posąg Husa! Jest to tak samo, jak gdyby Francuzi wystawili na tym samym placu posągi św. Ludwika i Kalwina, albo Niemcy posągi św. Bonifacego i dra Lutra! To też zapewne rada miejska zdoła zapobiedz takiej oryginalnej kombinacyi.

Już to w ogóle Młodoczesi grzeszą oryginalnością! Czytelnicy przypomną sobie, że przed kilku tygodniami na przedmieściu Żyskowie radykalni robotnicy i studenci przypuścili atak do pomieszkania ks. Skrdlego, redaktora antisocyalistycznego czasopisma *Vlast*. Policyi z trudnością wtedy przyszło rozpędzić wzburzone tłumy. Ks. Skrdl, który temperamentem polemicznym nie ustępuje Młodoczechom, w katolickim dzienniku *Czechu* ogłosił kilka artykułów, które wywołały oburzenie radykalnych patryotów Żyskowa. Rada miejska tej dzielnicy na wniosek swego przewodniczącego Blahy, uchwaliła przeto jednomyślnie: 1) wypowiedzieć *Czechowi* najżywsze oburzenie; 2) skonstatować, że pomiędzy uczestnikami rozruchów przed pomieszkaniem księdza (po czesku „ojca“, bo w Czechach wszystkich duchownych tytułują Pater) Skrdlego znajdował się tylko jeden, należący do gminy żyskowskiej; 3) rozważyć wydalenie ks. Skrdlego z gminy żyskowskiej; 4) odmówić wszelkiej subwencyi Stowarzyszeniu św. Wincentego, dopóki ks. Skrdl do niego należeć będzie; 5) wyrazić ubolewanie, że ksiądz śmie najuboższą warstwę ludności pozbawiać jej jedynego mienia, t. i. czci. — Najciekawszym punktem tej rezolucyi jest niewątpliwie 3ci, wyjaśnia on bowiem dokładnie, jak to radykalizm młodoczeski rozumie wolności prasy, skoro mu się ona staje niewygodną!

W Libercu przedwczoraj nowy burmistrz dr. medycyny Bayer złożył przysięgę. Nadzwyczajny komisarz rządowy radca Namiestnictwa hr. Coudeahove, dziś powraca do Pragi. Koszta administracyi od października r. z. wynoszą 5066 zł. Rada miejska zaprotestowała przeciwko tej kwocie, ale na przyszłość zachowa się pewnie ostrożniej.

Dr. Vaszaty zaniechał adwokatury. Zamierza on się teraz poświęcić wyłącznie swej.... pożytecznej pracy poselskiej, a także dziennikarskiej, ponieważ od kilku miesięcy wydaje tutaj ultraradykalny i panslawistyczny tygodnik *Neodvislost*, który już nawet *Narodni Listy* oskarża o zdrożne... umiarkowanie!

Konferencya Marszałków krajowych.

Dnia 24 b. m. odbyła się w Wiedniu, zainicyowana przez Marszałka Sejmu czeskiego, ks. Lobkowitza, konferencya Marszałków krajowych z 13 krajów koronnych. Obradom przewodniczył Marszałek Dolnej Austryi, hr. Kinsky.

Zebrani zgodzili się na następujące punkta:

1. Celem utrzymania prawidłowej gospodarki finansowej, należy koniecznie zwoływać Sejmy krajowe regularnie.

2. Sejmy mają być z reguły zwoływane w grudniu, a to ile możności, w pierwszych dniach tego miesiąca. Sesye trwać powinny 6—7 tygodni. Tym krajom, które wystąpią z odnośnem życzeniem, ma być umożliwionem oznaczenie terminu zwołania po zamknięciu Rady państwa, mianowicie po świętach Wielkanocnych.

Wszystkie Wydziały krajowe przedłożą swym Sejmom rezolucye, zmierzające ku temu, aby a) termin zwoływania Sejmu był w przyszłości stale oznaczany i b) by Wydział krajowy otrzymał polecenie podjęcia z Rządem rokowań, celem przeprowadzenia powyższej zasady.

Wedle dzienników wiedeńskich, na konferencyi wywiązała się ożywiona dyskusya nad kwestyą oznaczenia terminu dla zbierania się sesyi sejmowej, a w tej mierze zdania były podzielone. Marszałkowie Sejmów: Dalmacyi, Vorarlbergu, Karyntyi i Salcburga oświadczyli się przeciw terminowi od grudnia do pierwszych dni lutego i przemawiali za terminem po Wielkiejnocy. Z tego też powodu nie powzięto co do tego punktu jednomyślnej uchwały, lecz załatwiono go w ten sposób, iż Wydziały krajowe mają przedłożyć Sejmom odpowiednie rezolucye i podjąć z Rządem rokowania co do ich wykonania.

Nowy zamach na język polski w Królestwie.

Dniew. Warszawskij zapowiada nowy zamach na język polski. Wedle obowiązującego dotychczas przepisu „przy rozbiorze spraw w sądach gminnych dozwolone jest posługiwanie się tym także językiem, jakiego używa ludność miejscowa, mianowicie w wypadkach, gdy strony i osoby, biorące udział

w sprawie nie władają językiem państwowym". Otóż zdaniem urzędowego organu podczas kilku głośnych procesów, jak Hiszpańskiego, Barteniewa i Brzezickiej pokazało się, iż nawet osoby, które dobrze znają język rossyjski, demonstracyjnie składały zeznania w języku polskim i tym sposobem protestowały niejako przeciw zaprowadzonej w Królestwie przed laty siedmnastu reformie sądowej.

„O ile nam wiadomo — pisze *Dniewnik* — niektóre z tego rodzaju demonstracyj nie mijały bez następstw dla ich autorów, szczególniej gdy ci piastowali urzędy państwowe lub społeczne; zdarzały się atoli wypadki, w których protestującemi były osoby niezależnych pozycyj socyalnych, nie związane niczem z władzą państwową; wiedząc, że w prawie brak odpowiedniej represyi, protestujący tej kategoryi opuszczali gmach sądowy z wysoko podniesioną głową, zadowoleni z okazyi zdobycia tanich wawrzynów popularności, a tryumfując w swojej bezkarności, wnosili postępowaniem swojem niepokój i wrzenie do pewnych warstw ogółu miejscowego".

Tak dalej być może, konkluduje organ urzędowy i dodaje, że w kołach właściwych wzięto pod rozwagę „uzupełnienie §. 464 ust. org. sąd. takim przepisem karnym, który przewidywałby fakta świadomego uchylania się od spełnienia obowiązku państwowego, to jest od używania języka rossyjskiego w instytucyach sądowych w każdym momencie czynności proceduralnych. Czy kara ta znajdzie swój wyraz w grzywnie pieniężnej, czy też w surowszym wymiarze, — to już nie zmienia istoty rzeczy; nie o stopień kary tu chodzi, lecz o położenie kresu bezkarności".

KRONIKA

Lwów, 27 marca.

— **Wydawanie nowych pieniędzy** z kas rządowych już się rozpoczęło, i nowa moneta wchodzi już w obieg. W ubiegłym tygodniu wypłacono deputowanym w Wiedniu część dyet w nowej monecie, mianowicie w 10 koronówkach. Z początkiem kwietnia wejdą w obieg monety bronzowe, a następnie niklowe.

— **Wybór uzupełniający** dwóch członków Rady powiatowej w Cieszanowie, z grupy gmin miejskich, rozpisany został na dzień 2 maja b. r., oraz jednego członka tejże Rady z grupy większych posiadłości na dzień 3 maja bież. roku.

Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Wystawa krajowa.** Sekcya chowu koni na Wystawie powszechnej krajowej ukończyła już swoje przedwstępne prace. Do działu tego wejdą konie zbytkowe, remonty wojskowe i robocze. Wystawa działu trwać ma dni sześć, rozpocznie się zaś podczas pobytu Najj. Pana we Lwowie. Prezydyum działu tego spoczywa w doświadczonych rękach hr. Wilhelma Siemieńskiego-Lewickiego, członkami jego są najcelniejsi nasi fachowcy, pp.: Bielski, Jędrzejowicz, hr. Cetner, referentem znany ze swej gorliwej na polu tem działalności p Skarbek-Borowski. Sekcya oblicza ogólną liczbę koni zbytkowych na 280 sztuk, remont 200 sztuk, roboczych 200 sztuk, tak, iż razem spodziewać się należy około 680 okazów. Jest rzeczą pewną, że Rząd wybuduje dla koni swoich oddzielną stajnię; hr. Wilhelm Siemieński-Lewicki, oraz bar. Romaszkan noszą się również z myślą wzniesienia specyalnego pomieszczenia dla swoich koni. Dla koni włościańskich, co ze szczerem zapisujemy zadowoleniem, poczyniono największe ułatwienia: uwolnione być one mają od opłaty placowego, otrzymywać będą podczas trwania Wystawy darmo paszę, a nawet koszta transportu ich zamierza dyrekcya pokryć z funduszów Wystawy. Jestto szczera i praktyczna dla włościan zachęta, a przy współdziałaniu oddziałów Towarzystwa gospodarskiego, przedsięwzięcie to dyrekcyi Wystawy gorąco popierających, może wydać pożądane owoce. Stajnie wystawowe budowane będą w ten sposób, iż w środku utworzy się miejsce owalne do przeprowadzania koni wierzchowych, zaprzęgowych i pociągowych. Okazywane one być mają w użytku każdocześnie w pewnych oznaczonych godzinach, co niezawodnie stanie się wielką atrakcyą dla publiczności naszej, a co bywa podczas wszelkich wystaw sezonowych ulubioną najpopularniejszą rozrywką Warszawian. Uwieńczeniem szerokiej działalności sekcyi chowu koni, byłoby istotnie przeprowadzenie premiowania okazów gotówką. Z pomocą przyjść tu winny: Towarzystwo chowu koni we Lwowie, dalej Towarzystwo wyścigów międzynarodowych w Krakowie i wreszcie fundusz państwowy na rok 1894, przeznaczony do premiowania koni hodowców w poszczególnych powiatach. Dyrekcya Wystawy wyznaczy też niewątpliwie premie w przedmiotach (zaprzęgi, wozy, naczynia stajenne), zakupione oczywiście na placu wystawowym.

Udział naszych instytucyj naukowych w powszechnej Wystawie krajowej, zapowiada sie imponująco. Dyrekcya Wystawy otrzymała właśnie od rektora krakowskiej *Almae matris* pismo oświadczające, iż Uniwersytet Jagielloński pragnie gorąco wziąć udział w Wystawie roku 1894 „ażeby przypomnieć cywilizacyjne zasługi tej najstarszej szkoły polskiej, tudzież stwierdzić jej postęp w ostatniej epoce odrodzenia w ciężkich warunkach zdobytej...." Szczegółowy program udziału Uniwersytetu w Wystawie ułożyła już podobno komisya w tym celu wybrana. Akademia Umiejętności, zaznaczamy to z żywą radością, nie usuwa się też od współudziału! Zamierza ona wystawić komplet swoich publikacyj (około 400 tomów), wraz z przedstawieniami graficznemi, wykazującemi o ile dotąd spełnić zdołała główne swoje zadanie, polegające na badaniu rzeczy polskich; dołączony będzie także obraz graficzny stosunków Akademii z instytucyami naukowemi w kraju i zagranicą. Wreszcie wystawić zamyśla Akademia w oddziale ruchu wydawniczego obraz statystyczno-graficzny piśmiennictwa polskiego w ostatnich stu latach (1795—1893). Jest to przedsięwzięcie rzeczywiście olbrzymie, świetnej instytucyi naszej zaszczyt przynoszące. — Zarząd Towarzystwa pedagogicznego oświadczył także gotowość urządzenia międzynarodowej grupy środków naukowych (w dziale szkół ludowych). Będzie to zaś dlań tem łatwiejszem, iż pomieniony zarząd postanowił obecnie przy zakupić się mającym domu nauczycielskim założyć muzeum pedagogiczne w połączeniu z nieustającą międzynarodową wystawą środków naukowych.

— **Adresy przesyłek pocztowych.** C. k. dyrekcya poczt i telegrafów ogłasza: W skutek rozporządzenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 3 b. m., l. 10.606, mają c. k. urzędy pocztowe przy nadawaniu posyłek frachtowych do większych miejscowości, w szczególności zaś do głównych miast krajów, ściśle baczyć na to, aby podobnie, jak to ma miejsce przy posyłkach do Wiednia, Pragi i Budapesztu, tak na adresach przesyłkowych, jako też i na samych posyłkach a względnie na tychże adresach część miasta, ulica i liczba domu, gdzie doręczenie nastąpić ma, dokładnie podane były. Podając zarządzenia te do publicznej wiadomości zauważa się, że posyłki niedokładnie adresowane do przewozu pocztowego przyjmowane nie będą.

— **Przesyłki pocztowe do Tangeru.** W skutek polecenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 6 b. m., l. 11.668, podaje się do publicznej wiadomości, że według doniesienia międzynarodowego biura światowego związku pocztowego, przesyłki pocztowe dla Tangeru nie mogą nadal być przesyłane przez Francyę, z powodu zarządzeń ochronnych ze strony Marokka (na przesyłki pochodzące z Marsylii) poczynionych.

— **Przesyłka lekarstw do Rumunii.** W skutek polecenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 15 lutego 1893 l. 7275, podaje dyrekcya poczt do publicznej wiadomości, że dowóz pewnych zagranicznych lekarstw i aptecznych specyalności do Rumunii jest dozwolonym, jeżeli adres takowych opiewa na imię właściciela publicznych aptek. Spis tych lekarstw znajduje się do użytku stron interesowanych w każdym c. k. urzędzie pocztowym.

— **Stacya ratunkowa** będzie już wkrótce zupełnie zorganizowana. Członkowie Rady miejskiej chcąc wyrazić wdzięczność baronowi Mundy za przybycie do Lwowa i gorliwe zajęcie się organizacyą stacyi, złożyli u br. Mundy gremialnie swe karty wizytowe. Objaw ten, oraz w ogóle serdeczne przyjęcie, jakiego doznał ze strony prezydenta miasta, zniewoliły go do wysłania depeszy do prezydenta wiedeńskiego Towarzystwa ratunkowego, hr. Wilczka. W odpowiedzi otrzymał br. Mundy od hr. Wilczka następujący telegram:

„Pochodząc z polskiego rodu, odczuwam podwójną radość, że znalazłeś w tym grodzie tyle serdecznego przyjęcia, że znalazłeś ludzi, chętnych dla sprawy miłosierdzia. Bądź łaskaw podziękować im i w mojem imieniu".

Dr. bar. Mundy, korzystając ze swego pobytu we Lwowie, odwidził w piątek i wczoraj tutejszą szkołę weterynaryi i za zgodą dyrekcyi zgłosił odczyty dla młodzieży tej szkoły podczas feryj świątecznych. Pidrwszy odbył się w piątek o godzinie 4 po południu w sali fizyologicznej i zgromadził licznych słuchaczy.

— **Odczyt bar. Mundy'ego.** Pod protektoratem hr. Stanisławowej Badeniowej odbędzie się we wtorek, dnia 28 b. m. w wielkiej sali ratuszowej odczyt w języku francuskim dr. Jaromira barona Mundy'ego: O potrzebie tworzenia towarzystw ratukowych. Dochód z odczytu przeznaczony dla lwowskiej stacyi ratunkowej. Bilety sprzedaje księgarnia Altenberga, plac Maryacki, wieczorem przy kasie.

W obec powyższego doniesienia oraz nazwiska czcigodnego prelegenta, znanego przyjaciela ludzkości, zbytecznem zaiste byłoby każde słowo zachęty. Sala ratuszowa zapełni się niezawodnie publicznością, pragnącą z ust barona Mundy'ego usłyszeć praktyczną naukę miłości bliźniego, i sposób, aby mu najskuteczniej i najszybciej przyjść z radą a zwłaszcza z pomocą.

— **Kwesta wielkanocna** w kościele PP. Franciszkanek odbywać się będzie we czwartek, piątek i sobotę zawsze od 8 rano w następującym porządku:

W Wielki czwartek kwestować będą panie: Tekla Deymowa, hr. Zofia Dzieduszycka, hr. Felicya Mierowa, Marya Krechowiecka, Antonina Dembowska, Helena Szemelowska, ks. Laura Lubomirska, hr. Ludmiła Mniszech, ks. Stefania Jabłonowska, Tustanowska, Fedorowska.

W Wielki piątek: P. Bronisława Seferowicz, p. Helena Szemelowska, p. Ludwika Jaxa-Chamiec, hr. Zofia Dzieduszycka, p. Marya Krechowiecka, p. Antonina Dembowska, ks. Laura Lubomirska, hr. Zofia Siemieńska, ks. Stefania Jabłonowska, hr. Helena Golejewska, p. Jadwiga Tabaczyńska, p. Fedorowska.

W Wielką sobotę: ks. Stefania Jabłonowska, p. Ludwika Jaxa-Chamiec, hr. Zofia Dzieduszycka, p. Marya Krechowiecka, p. Antonina Dembowska, ks. Laura Lubomirska, hr Zofia Siemieńska, p. Juliuszowa Załęska, ks. Adamowa Sapieżyna, hr. Helena Golejewska.

— **Ze sfer adwokackich.** Dr. Zdzisław Słotwiński i dr. Maksymilian Kraus wpisani zostali na listę adwokatów, pierwszy z siedzibą w Tyśmienicy, drugi zaś we Lwowie.

— **Zamiast wieńca** na trumnę ś. p. prof. Krystyniackiego złożyli profesorowie gimnazyum IV we Lwowie kwotę 27 zł. na fundacyą imienia Ad. Mickiewicza.

— **Z Uniwersytetu.** P. Józef Sternberg, rodem z Przemyśla, w Galicyi, otrzymał w Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora wszech nauk lekarskich.

— **Z Tow. politechnicznego.** Posiedzenie sekcyi hydrometrycznej Tow. Polit. odbędzie się dziś, w poniedziałek, w lokalu towarzystwa. Na porządku dziennym: Odczyt p. Szczepanowskiego „O regulacyi Białej" (dalszy ciąg), i komunikacya p. J. Blautha „O spółce melioracyjnej w Poznaniu".

— **Kelnerzy lwowscy** odbędą walne zgromadzenie dnia 5 kwietnia b. r. o godzinie 2 po południu w lokalu stowarzyszenia przy placu Dominikańskim l 3. Towarzysze, którzy dotychczas karty legitymacyjnej nie otrzymali, raczą się po nią zgłosić w biurze stowarzyszenia między godziną 9 a 12 przed południem najdalej do 31 marca b. r.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Anna Hempel z domu von Tschusi zu Schmidhoffen, żona c. k. emer. majora, w 57 roku życia.

W Głębowicach, Albina z hr. Bobrowskich Duninowa, po ciężkiej i długiej chorobie. Za młodu słynęła w świecie z zadziwiającej urody, przez całe życie jaśniała cichą cnotą domową w pożyciu małżeńskiem i w obowiązkach wdowy, matki, pani chrześciańskiej. Zmarła pozostawiła jedynego syna Stanisława, ożenionego z Maryą Pruszyńską i dwie córki, z których starsza zaślubiona hr. Zygmuntowi Romerowi z Dąbia.

═ **Samobójstwa.** Wczoraj przedpołudniem zawiadomił uczeń gimnazyalny Stanisław H. zarządcę pływalni stawu Pełczyńskiego, iż w pobliżu grobli ktoś tonie i już tylko ręce widać ponad wodą. Natychmiast zarządzono w tem miejscu poszukiwania i rzeczywiście wydobyto z wody po chwili ciało kobiety już nieżywej, której odratować nie zdołano. Ponieważ w krytycznym czasie nikogo nie widziano w pobliżu całego stawu, a na ciele zmarłej nie znaleziono śladów obrażeń, nie ulega wątpliwości, iż zachodzi tu wypadek samobójstwa. Nazwisko denatki dotąd nie jest wiadomem: jest to — jak się zdaje — zarobnica, licząca około 30 do 35 lat, blondynka, średniego wzrostu, odziana w ciemno-niebieską spodnicę i czarny kaftanik. Zwłoki odstawiono do kostnicy szpitala powszechnego.

Niemal równocześnie listonosz Natan Bernfeld, zamieszkały pod l. 11 przy ulicy Szpitalnej, w zamiarze samobójczym poderżnął sobie gardło brzytwą, poczem rzucił się z ganku drugiego piętra na podwórze domu, w którym mieszkał. Nieszczęśliwy dotąd wprawdzie żyje, nie ma atoli nadziei ocalenia go. Przyczyną zamachu była obawa kary z powodu nieprawidłowego pobierania portoryum przy doręczaniu posyłek pocztowych.

═ **Zguba.** Czeladnik krawiecki Władysław K. zgubił przed tygodniem los krakowski nr. 45.845 wartości 28 zł Uczciwy znalazca zechce los ten przesłać na ręce dyrekcyi policyi.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 27 marca bież. r. Barometr opada.

W ubiegłych 3 dobach, licząc od godziny 12 w południe dnia 24 marca do 12 w południe dnia 27 marca b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny z zachodu, co do siły mierny (2—3), stan nieba zmienny, a powietrze bardzo wilgotne (89 procent wilgotności względnej), opad śnieg, wysokość opadu 9,0 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była —0,4°C., najwyższa +2,4°C. w sobotę po południu, najniższa —6,0°C. dziś w nocy.

W pierwszych dwu dobach padał kilkakrotnie śnieg, wczoraj w południe wypogodziło się.

Zniżka barometryczna 755 do 760 mm. znajdowała się we Włoszech; zwyżka 780 do 775 mm. w południowej Szwecyi.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 770 mm.

Prognoza na dobę 28 marca bież. roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku zachodni, co do siły słaby (2); średnia temperatura doby podniesie się do —0°C., niebo będzie lekko zachmurzone, a względna wilgotność powietrza zmiejszy się do 75 proc.; opadu nie będzie, pogoda.

— **Pożar.** W Josefsbergu, w powiecie drohobyckim, spłonęło dnia 16 b. m. 14 gospodarstw; szkoda 35.050 zł. w części ubezpieczona.

— **Zniesienie nagany.** Z okazyi odbytego wyboru do Rady państwa w okręgu miejskim Stanisławów-Tyśmienica w dniu 28 kwietnia 1892 wdrożył lwowski wyższy Sąd krajowy śledztwo dyscyplinarne przeciw kilku członkom trybunału sądowego w Stanisławowie, którzy agitowali za wybranym posłem Hofmoklem. Senat dyscyplinarny lwowskiego sądu wyższego, wydał w tej sprawie kilka nagan pisemnych. Nagana taka spotkała także adjunkta sądowego Józefa Szymunowicza. Przy odbytej przed Najwyższym Trybunałem w Wiedniu rozprawie apelacyjnej, zniesiono naganę, udzieloną p. Szymunowiczowi, motywując decyzyę w ten sposób, że udział jego przy wyborach nie przekroczył tych granic, w których podług ustaw zasadniczych każdemu obywatelowi i urzędnikowi państwowemu wolno wykonywać prawa polityczne. P. Szymunowicza bronił adwokat dr. Marceli Frydmann.

— **Morderstwo.** W nocy z dnia 17 na 18 b. m. został zamordowany w Soli (powiatu żywieckiego), Franciszek Mizia, 56 lat liczący, żonaty, ojciec trojga dzieci. Zbrodni dopuściła się Karolina Stańco, z którą Mizia utrzymywał stosunek miłośny i jej syn Jan Stańco. Winnych oddano sądowi.

— **Sprawa dr. Medweya.** Czerniowiecka *Gazeta Polska* donosi: Nie przyszedł do skutku proces karny, który miał się odbyć 18 b. m. w Botuszanach przeciw świadkom i urzędnikom kolejowym rumuńskim, wmieszanym w sprawę pojedynku ś. p. Brodzkiego z dr. Medweyem. Oto co nam donoszą z Botuszan: „Proces odroczony, gdyż nie stawili się do rozprawy liczni świadkowie i niektórzy z oskarżonych, przebywający za granicą. Z oskarżonych przybyło tylko dwóch: dr. Baroni z Bakowa i inżynier Kubin z Jass. Trybunał do następnej rozprawy postanowił wezwać interesowanych przez gazetę urzędową i postarać się o sprowadzenie ich w drodze dyplomatycznej. Zdaje się jednak, że rzecz cała odwlecze się *ad calendas graecas*.

— **Okropny zakład.** Włościanin Michał Zwibak w Berlińcach, na Bukowinie, założył się 17 b. m. z towarzyszami hulanki w karczmie, iż zje sto pieczonych kartofli. Natychmiast też przystąpił do wykonania wstrętnego zakładu. Zjadł istotnie 78 sztuk, ale upadł bez zmysłów i w parę godzin później wyzionął ducha skutkiem pęknięcia żołądka.

— **Skutkiem wybuchu** w szybie naftowym w kopalniach dzwiniackich, stracił życie robotnik Nykoła Sybunczuk, który na dnie szybu pogrzebany został. Zarządzono wydobycie zwłok. Według dotychczasowego dochodzenia nie można nikomu przypisać winy tego nieszczęścia.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatralny. W teatrze hr. Skarbka. Dziś, w poniedziałek, przedstawienie składane: 1. „Pan i pani", komedya w 1 akcie Dreyfusa. 2. „Złoty cielec, komedya w 1 akcie Stan. Dobrzańskiego. 3. „Rycerskość wieśniacza" (*Cavalleria rusticana)*, opera w 1 akcie według dramatu G. Vergi, słowa Targioni-Tozetti i Menasci'ego. Muzyka Piotra Mascagni'ego. — Jutro, we wtorek, „Chamillac", komedya w 5 aktach Fenilleta w przekładzie Z. Sarneckiego.

Nasz wiek nerwowy. Na temat powyższy mówił w miniony czwartek w „Czytelni katolickiej" dr. Tadeusz Sternal. P. Sternal, dając taki tytuł swej pogadance, nie miał na myśli pracy znakomitego fizyologa Kraft-Ebinga, który bada newrozę wieku ze stanowiska czysto-fizyologicznego. P. Sternal przeciwnie, w swej prelekcyi zastanawiał się nad newrozą w świecie moralnym, nad tą chorobą dziewiętnastego wieku, szerzącą się gwałtownie w życiu intelektualnem społeczeństwa naszego, a odzwierciedlającą się w jego literaturze i sztuce. Zdaniem prelegenta, newroza opanowała dziś wszystkte dziedziny myśli ludzkiej, zatarła różnicę między dobrem a złem, między cnotą a zbrodnią. Za dawnych czasów, chociażby nawet za odległych czasów średniowiecznych pojęć, zbrodniarza spotykała zasłużona kara, dzisiaj natomiast społeczeństwo lituje się nad zbrodniarzami, bo przecież, jak radby dowieść — naturalnie z zaprzeczeniem wolnej woli człowieka i miłosierdzia Bożego — słynny Lombroso, nieszczęśliwy przyszedł na świat z zarodem newrozy! Ta epidemia *Fin de siècle* nie zadowalnia się ofiarami w świecie żyjących, lecz wkracza nawet w świat umarłych, otwiera groby bohaterów i geniuszów, czczonych przez minione wieki, zdziera z nich swą brutalną dłonią aureole cnoty i liście wawrzynu. Przyczynę tej epidemii widzi prelegent w zaniku wiary i wszelkich pojęć moralnych,

w przesycie, jaki ogarnia ludzkość skutkiem rozpusty intelektualnej, widzi ją w końcu w popularyzowaniu wiedzy przez niepowołanych. — Na temat tej zajmującej pogadanki, którą zebrani licznie słuchacze przyjęli oklaskami, rozwinęła się następnie ożywiona dyskusya, a zabierali w niej głos obok profesorów Uniwersytetu i szkół średnich, także akademicy.

Poseł Włodzimierz Kozłowski wygłosił w sobotę i w niedzielę w sali ratuszowej dwa odczyty o historyi Galicyi po pierwszym rozbiorze Polski. W pierwszym z tych odczytów przedstawił prelegent fakta historyczne, które towarzyszyły rozbiorowi; w drugim roztoczył obraz stosunków społecznych i obyczajowych w Galicyi w pierwszych latach po przyłączeniu jej do krajów Monarchii austro węgierskiej. Pouczający wykład przyjęli słuchacze oklaskami.

Z Wystawy. Prócz portretu hr. Alfredowej Potockiej, pędzla mistrza Jana Matejki, wystawiono w naszym salonie sztuk pięknych wielkich rozmiarów obraz czeskiego artysty Schikanedera „Tajemnicze morderstwo".

Z Akademii francuskiej. Telegram paryski doniósł, że po kilku głosowaniach wybrano następcę Renana; jest nim Challemel-Lacour. Najwięcej po nim mieli głosów krytyk Brunetiere i Gaston Paris, a następnie po 2 i 3, Zola i Foucquier z *Figara*. Nowy akademik, skrajny republikanin, senator i jeden z najznakomitszych mowców, był ambasadorem w Londynie i krótki czas ministrem spraw zewnętrznych; pisał dużo zwłaszcza do *Revue des deux Mondes*, gdzie ukazywały się dawniej jego świetne *essays* o literaturze i polityce. Następnie przystąpiła Akademia do wyboru drugiego członka, po zmarłym John Lemoinie. Trzechkrotne głosowanie nie doprowadziło do rezultatu, żaden z kandydatów (Zola, poeta Marmel i inni), nie otrzymał większości głosów. Wybór odroczono do przyszłego posiedzenia Akademii.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 26 marca.

Kilkomiesięczna bezczynność na giełdzie paryskiej już się skończyła. Minęły dnie przewrotu, dnie skandalu panamskiego, dnie trwogi i zawikłań wewnętrzno-politycznych. Spekulacya budzić się zaczyna. Kursa nieznacznie idą tam w górę, począwszy od 3-procentowej renty, która zwolna się podnosząc, usiłuje dopędzić stracone ceny. Walory hiszpańskie i rossyjskie również drożeją.

W Berlinie uważają obecnie bardzo na wszystkie wiadomości finansowe z Wiednia. W zwyżkowym pochodzie, targ tutejszy prym trzyma w obec wszystkich giełd europejskich, a tendencya jest tak silną, że potrzeba cofnąć się aż o kilkanaśnie lat wstecz, ażeby analogiczne usposobienie zwyżkowe wynaleźć. Było to w roku 1882. Kredyty rozpoczynając swój zwyżkowy pochód od kursu 290 doszły do 378. Wówczas impulsem do tej szalonej *haussy* była konwersya 6-procentowej złotej renty. Obecne położenie co do tendencyi samej jest identyczne. Wyborne ukształtowanie targu pieniężnego, oraz dalsze sprowadzanie złota przez austryackiego Ministra finansów, popchnęło spekulacyę do tak szalonych zakupów, że wszystkie kursa, począwszy od kredytów a skończywszy na różnych losach o kilkanaście procent podskoczyły. Mimo to ochota do zakupna walorów wcale nie osłabła. Przeciwnie, drogie ceny zdają się być bodźcem do zawierania coraz to nowszych transakcyj. Zwłaszcza drobna spekulacya zaangażowaną jest nadzwyczajnie. Wszyscy dojrzalsi finansiści przestrzegają zgorączkowanych giełdziarzy. Zapaleńcy jednak nie słuchają ani głosu rozsądku, ani nawet logiki i wskazówek na analogiczną sytuacyę z przed kilkunastu laty. Dziś nie ma już *haussa* dalsza silnych podstaw. Ceny spaść mogą gwałtownie lada chwila i to bez powodu, tak samo jak poszły bez powodu w górę.

Biura Izby handlowej i przemysłowej przeniesione zostaną dnia 28 marca b. r. z gmachu ratuszowego do realności Nr. 10 na placu Halickim (Pałac Biesiadeckich).

Targ zbożowy.

Lwów, 27 marca: pszenica 7·50 do 7·75, żyto 6·— do 6·25, jęczmień 5— do 5·25, owies 5·25 do 5·75, rzepak 11·25 do 11·75, groch 6·50 do 9·50, wyka 5·— do 5·25, nas. lniane 11·— do 11·50, nasienie konopne 9·— do 9·25, bób —·— do —·—, bobik —·— do —·—, hreczka —·— do —·—, koniczyna czerwona 66·— do 70·, biała 75·— do 90·—, szwedzka —·— do —·—, kminek 22·— do 24·—, anyż 37· do 39·—, kukurudza stara —·— do —·—, nowa —·— do —·—, chmiel —·— do —·—, spirytus gotowy 12·50 do 13·—. Waranty na wrzesień 13·80 do 14·—.

Usposobienie słabe.

Podwołoczyska: pszenica 7·40 do 7·60 żyto 5·90 do 6·05, jęczmień brow. 4·— do 5·20, pastewny —·— do —·—, owies 4·80 do 5·—, hreczka —·— do —·—, groch —·— do —·—, kukurudza —·— do —·—, koniczyna 62— do 68·—, rzepak —·— do —·—. kartofle —·80, do 1·20, gorzelniane — do — nkr. konopie 8·60.

OSTATNIA POCZTA

Z okazyi rozpisanych na dzień 6-go kwietnia wyborów jednego posła z kuryi większej własności dawnego obwodu Tarnowskiego, zapraszają posłowie, pp.: ks. Eustachy Sanguszko, Józef Męciński i Mieczysław hrabia Rey, wyborców na zgromadzenie przedwyborcze, które się odbędzie w Tarnowie, d. 5 kwietnia, o godz. 3 po południu, w sali kasy oszczędności.

Najj. Pan udzielał dnia 23-go b. m. ogólnych posłuchań, i raczył przyjąć między innymi: tajnego radcę księcia Jerzego Czartoryskiego, prezydenta Izby deputowanych barona Chlumecky'ego, oraz wice prezydentów tejże Izby dr. Katbreina i dr. Madeyskiego.

Dnia 24-go b. m. po południu złożył Najj. Pan wizytę bawiącej w Wiedniu u Najdostojniejszych Arcyksiężstwa Karola Ludwika i Maryi Teresy, księżniczce Maryi Annie Braganza, narzeczonej następcy tronu luksemburskiego, ks. Wilhelma.

Dzienniki berneńskie zamieszczają następujące urzędowe obwieszczenie: Monarcha Austro-Węgier polecił zawiadomić Radę związkową za pośrednictwem ces. i król. posła, iż wywiózł z pobytu w Szwajcaryi jak najlepsze wrażenie, i że przedewszystkiem wielce było Mu miłem sympatyczne i pełne taktu zachowanie się władz rządowych, dyrekcyj kolei żelaznych i żeglugi parowej, niemniej ludności szwajcarskiej, przy ścisłem przestrzeganiu *incognito* Jego Ces. i Król. Mości. Cesarz polecił wyrazić za to prezydentowi rządu związkowego swoje wdzięczne uznanie.

Prezes gabinetu węgierskiego dr. Wekerle przybędzie dzisiaj lub jutro do Wiednia celem konferowania z członkami austryackiego i wspólnego Rządu nad różnemi bieżącemi sprawami, mianowicie ekonomicznemi, oraz temi, które nasuwają się ze względu na sesyę delegacyjną. Słychać że sesya ta ma być zwołana na 24 maja.

Ambasador niemiecki ks. Reuss wyjechał na dłuższy pobyt do Territet w Szwajcaryi.

Prezydent generalnej Dyrekcyi kolei państwowych dr. Biliński wyjechał dnia 24 b. m. na inspekcyę kolei morawskich. P. Prezydent powróci do Wiednia d. 31 b. m.

Komitet episkopatu austryackiego, ukończył d. 23 b. m. konferencye nad kwestyą katechizmu. Narady trwały ogółem dwa tygodnie.

Słychać, że cesarz niemiecki zamierza z powrotem z Rzymu odbyć podróż przez Szwajcaryę koleją Gotarda.

Pruska Izba poselska odroczyła swoje posiedzenia do 11 kwietnia, parlament niemiecki do 14 kwietnia.

Jak donosi *Warsz. Dniewn.*, staraniem profesora uniwersytetu petersburskiego, Dokuczajewa, pełniącego obowiązki dyrektora instytutu w Puławach (Nowej Aleksandryi), podniesiono myśl zbudowania tam cerkwi prawosławnej. W sprawie tej wniesiono podanie do arcybiskupa chełmskiego i warszawskiego Flawjana.

Podług *Graždanina*, oprócz w podolskich powiatach, panuje głód także w powiatach humańskim i zwinogrodzkim kijowskiej gubernii. Więcej nawet, niż głód, dolega zupełny brak siana.

Agenzia Stefani ogłasza program pobytu cesarstwa niemieckich we Włoszech. Według tego programu, przybędą cesarstwo do Wiecznego miasta w dniu 20 kwietnia. Następnego dnia odbędą się królewskie wyścigi konne, a wieczorem uroczyste przedstawienie w teatrze „Argentina". W dniu 22 kwietnia będzie miał miejsce obiad dworski w Kwirynale, w dniu 23 t. m. koncert, w dniu 24 rewia wojska na Prati di Castello, w dniu 25 turniej historyczny, a wieczorem bal u książąt Sermoneta; w dniu 26 festyn w ogrodach Kwirynału, w dniu 27 odjazd do Neapolu, w dniu 28 wycieczka jachtem po neapolitańskiej zatoce, w dniu 29 wycieczka do Pompei, w dniu 30 po południu odjazd z Neapolu do Spezzia, w dniu 1 maja przyjazd do Spezzii i śniadanie na pokładzie królewskiego jachtu „Savoia".

Ta sama *Agenzia Stefani* oznajmia, że królowę angielską, w uroczystościach srebrnego wesela królestwa włoskich, reprezentować będzie ks. Jorku.

Według depesz z Rzymu, autopsya zwłok dr. Ceccerellego, przybocznego lekarza Papieża, który zmarł wśród okoliczności podejrzanych, nie wykazała śladów otrucia.

Po bardzo burzliwej dyskusyi nad interpelacyą dep. Millevoye, odniósł gabinet Ribota zwycięstwo, gdyż Izba znaczną większością głosów uchwaliła wotum zaufania. Opozycya, złożona z prawicy, boulanżystów i innych niezadowolonych dobrą wybrała chwilę, aby rządowi zadać śmiertelny cios; tymczasem stało się inaczej, i jeszcze raz wyszedł on z walki zwycięsko i cało. Dep. Millevoye interpelował ministrów w sprawie niektórych niewyjaśnionych a bardzo zajmujących punktów procesu panamskiego. Odpowiedział, jak wiadomo minister Bourgeois bardzo energicznie, zręcznie i szczęśliwie odpierając atak wymierzony w najsłabszą niezawodnie stronę rządu.

Również nie powiódł się i drugi manewr, urządzony tym razem przez prawicę, która postawiła wniosek dążący do rozwiązania Izby. W tej sprawie zabrał głos prezes gabinetu Ribot, mówiąc, że rząd nie potrzebuje rad pochodzących z tamtej strony (z prawicy) a wyborów się nie boi, bo kraj stoi za nim. I ten wniosek upadł. Większość republikańska bojąc się o siebie i własną skórę, zapomniała niesnasek wewnętrznych i skupiając się około gabinetu, uratowała mu życie przynajmniej na czas jakiś. Obecnie rozpoczynają się ferye wielkanocne, trwające 6 tygodni, podczas których zbiorą się rady departamentalne.

W maju nastąpi wiosenna sesya Izby, wtedy cała skoalizowana opozycya użyje wszystkich sił i środków, aby obalić gabinet; wszystkie stronnictwa republikańskie rozwiną szaloną agitacyę, aby dostać się do rządów. Jeżeli bowiem obecny gabinet przetrwa wszystkie wiosenne parlamentarne burze, stanie się panem wszechwładnym sytuacyi i kierować będzie jesiennymi wyborami do Izby deputowanych.

Dzienniki republikańskie winszują sobie rezultatu głosowania; upatrują w nim dowód, że większość nie chce już więcej zajmować się skandalami panamskimi. Radykalne pisma również są zadowolone i twierdzą, że na razie i kwestya panamska została uregulowana, od chwili kiedy komisya parlamentarna przedłożyła swoje sprawozdanie Izbie. Konserwatywna prasa pisze, że Izba przyznając prosty porządek dzienny chciała zagasić światło prawdy, ale mimo tego ono wyjdzie na wierzch prędzej czy później.

Pewien dziennik berliński doniósł, że owym sławnym X na liście Andrieux jest syn Carnota. Dziennik *Eclair* powtórzył tę wiadomość, na co syn Carnota wystosował do redaktora list z energicznym protestem pełnym oburzenia, nazywając owe potwarze bezczelnem i podłem kłamstwem. W roku 1888, pisze młody Carnot, miałem lat 21 i siedziałem na ławach Akademii górniczej, zresztą w żadnym wieku nie plami sobie rąk ten, który nosi nazwisko Carnota.

Hiszpania przebyła częściowe przesilenie ministeryalne; ustąpił mianowicie minister marynarki. Ministra spraw zewnętrznych, który również zamierzał ustąpić, powstrzymano od tego kroku.

W Londynie Izba niższa odrzuciła 262 głosami przeciw 222 wniosek Bartona, domagający się odroczenia posiedzenia Izby dla udzielenia nagany Morley'owi, który przestępcę Foleya, skazanego na siedmioletnie więzienie, po upływie dwóch lat od rozpoczęcia kary, wypuścił na wolność. Balfour zapowiedział następujące wotum nagany: Zachowanie się wykonawczej władzy irlandzkiej, która wybacza ciężkie zbrodnie, a wykonywaniu ustaw nie użycza dostatecznego poparcia, może się przyczynić do wskrzeszenia systemu teroryzmu i niepewności, w jakim już pogrążona była Irlandya i do osłabienia powagi ustaw. Balfour żądał, aby nad tym wnioskiem otwartą była w poniedziałek dyskusya. Gladstone oświadczył w odpowiedzi, że rządowi przysługuje prawo oznaczyć dzień roztrząsania tej sprawy.

W Londynie umarł ks. Bedford na serce, w 41 roku życia.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 27 marca. Generalna Dyrekcya kolei państwowych przyznała wystawie krajowej lwowskiej ulgę taryfową dla transportu wszelkich towarów i materyałów.

Wiedeń, 27 marca. Ministrowie węgierscy dr. Wekerle i Hieronymi przybyli tu wczoraj wieczór. Dziś rano dr. Wekerle konferował z gubernatorem banku, a później z hr. Kalnokym. Według *Budap. Corr.* ministrowie węgierscy dziś po południu zdadzą Najj. Panu sprawę ze swych czynności, a dr. Wekerle będzie miał także konferencyę z drem Steinbachem, co do dalszych kroków celem ostatecznego uregulowania waluty.

Wiedeń, 27 marca. (*Telegr. pryw.*) Sejmy krajowe zostaną zwołane między 8 a 24 kwietnia. Sesya potrwa do Zielonych Świąt.

Wiedeń, 27 marca. (*Tel. pryw.*) Według wiadomości z Sofii, odbędzie się ślub ks. Ferdynanda w Viareggio d. 10 kwietnia.

Budapeszt, 27 marca. Generał kawaleryi Edelsheim-Gyulai umarł.

Rzym, 27 marca. Gdy król przejeżdżał wczoraj popołudniu w powozie przez ulice miasta do willi Borghese, nędznie wyglądające indywiduum rzuciło na powóz królewski paczkę, owiniętą w papier, a zawierającą wewnątrz tylko ziemię. Aresztowano je natychmiast. Pokazało się, że sprawca — który opierał się i wyzywał aresztujących, wołając, że uznaje tylko Boga i władzę papieską — nazywa się Luigi Berardi. Znaleziono przy nim zwoje białożółtego papieru i notatki. Badania lekarskie wykazały, iż Berardi cierpi na manię prześladowczą a od pewnego czasu nie chce przyjmować żadnych pokarmów.

Bukareszt, 27 marca. Wczoraj, jako w rocznicę ogłoszenia Rumunii królestwem, odbyło się w katedrze uroczyste nabożeństwo.

Izba deputowanych uchwaliła budżet rady ministeryalnej i ministerstwa spraw wewnętrznych, i rozpoczęła obrady nad etatem ministerstwa wojny. W toku obrad oświadczył minister wojny, iż obwarowania nad Seretem już ukończono. Ministerstwo wojny wzięło pod baczną rozwagę plan obwarowania Bukaresztu, musiało go jednak zredukować ze względu na bardzo znaczne koszta, i poczynić w nim pewne zmiany.

Bruksela, 27 marca. Międzynarodowa konferencya socyalistów uchwaliła, że najbliższy kongres socyalistów odbyć się ma w Zurychu, w dniach od 8 do 13 sierpnia b. r. W konferencyi tej wzięli udział także socyaliści niemieccy Bebel i Liebknecht.

Paryż, 27 marca. Skazanemu na opuszczenie terytoryum francuskiego, korespondentowi *Berliner Tageblattu* Ottonowi Brandesowi, udzielono ponownie 24-godzinnej zwłoki do wyjazdu.

Paryż, 27 marca. Lewica senatu wyznaczyła na plenarnem swem wczorajszem zgromadzeniu p. Challemell-Lacour jako swego kandydata na fotel prezydenta senatu.

Paryż, 27 marca. Mathieu, sprawca wybuchu w restauracyi Very'ego zostań uwięziony.

Petersburg, 27 marca. Pomocnik ministra skarbu, Jermołow, będzie mianowany ministrem domen.

Konstantynopol, 27 marca. Przybyła tu dawniejsza królowa serbska, Natalia. We wtorek odjeżdża do Krymu.

Konstantynopol, 27 marca. Sułtan przyjmował wczoraj byłą królowę serbską, Natalię, której następnie oddał wizytę i przy tej sposobności nadał wielką wstęgę orderu Szefakat w brylantach.

Wiedeń, 27 marca Stan banku austro-węgierskiego z dniem 23 marca b. r.: banknoty w obiegu 440,984.000 złr. (o 3,435.000 złr. więcej, aniżeli w tygodniu poprzednim); zapas kruszcowy 291,179.000 zł. (o 2,326.000 zł. więcej); portfel 147,631.000 zł. (o 3,002.000 zł więcej); lombard 20,437 000 zł. (o 155.000 zł. mniej; zapas w banknotach 52,945.000 złr., (o 2,159.000 zł. mniej); noty państwowe w obiegu 314,436.000 zł. (o 3,201.000 zł. mniej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 27 marca 1893, godzina 10 minut 40. Akcye kredytowe 356·15, Akcye kolei państwowej 313·35, Akcye tytoniowe 180·50, Anglo-austryackie 158·80, Unionbank 266·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 114·—, Renta papierowa —·—, 5-prc. galic. hipoteczne obligacye Banku dla krajów koronnych —·—, liste zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, $4\frac{1}{2}$-prc. listy zastawne banku krajowego 100·60, $4\frac{1}{2}$-prc. pożyczka krajowa z roku 1893 101·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota —·—, za 100 marek 59·40. Usposobienie spokojne.

Odpowiedzialny Redaktor: **Adam Krechowiecki.**

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na GAZETĘ LWOWSKĄ wynosi za pierwsze ćwierćrocze, w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za miesiąc marzec: w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. Z „Przewodnikiem“ za pierwsze ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za miesiąc marzec w miejscu 1 zł. 30 ct, pocztą 1 zł. 65 ct Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadesłanie prenumeraty.

Jakkolwiek cena prenumeracyjna *Gazety Lwowskiej* jest niezwykle niska, to wszak że czyniąc zadość licznym żądaniom, oświadczamy, *że dla pp. nauczycieli i zarządów szkół ludowych chętnie czynimy ustępstwo i zniżamy cenę prenumeracyjną* na **12 zł** rocznie z przesyłką pocztową. Prenumerata ta składana być może półrocznie, kwartalnie lub miesięcznie.

Ruch pociągów kolejowych.

ważny od 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg mięsza.
Z Krakowa	6.01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2·57	9·40	7·21	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec Podzamcze)	—	2·45	9·17	6·55	—	—
Z Suczawy	10·09	—	7·56	1·42	7·06	—
Z Kimpolungu	10·09	—	7·56	—	—	—
Z Radowiec	10·09	—	7·56	—	7·06	—
Z Hliboki	10·09	—	—	—	7·06	—
Z Nowosielicy	—	—	7·56	—	7·06	—
Z Słobody rungurskiej	10·09	—	—	1·42	7·06	—
Z Husiatyna via Halicz	10·09	—	—	1·42	—	—
Z Nowego Sącza Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	2·35	—	—
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	—	—	—
Z Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	—	—	1·41	—
Z Pesztu. Miskolcza, Munkacza, Ławocznego i Stryja	—	—	9·16	—	1·41	—
Z Sokala i Bełzca	—	—	—	—	—	4.48
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	8·32

Ze Lwowa odchodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg mięszan.
Do Krakowa	10·41	3·07	5·2[illegible]	11·01	7·56	
Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	—	—
Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	—	—	9·41	10·26	—	2·58
Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza)	3·10	—	10·02	10·52	—	—
Do Suczawy	6·36	—	9·5[illegible]	3·22	10·56	—
Do Husiatyna via Halicz	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Słobody rungurskiej	6·36	—	9·5	3·22	10·56	—
Do Nowosielicy	6·36	—	9·[illegible]	—	10·56	—
Do Hliboki	6·36	—	9·56	—	—	—
Do Radowiec	6·36	—	9·[illegible]	—	10·56	—
Do Kimpolungu	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza i Suchy	—	—	6·16	10·21	7·41	—
Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10·21	7·41	
Do Stryja, Ławocznego, Munkacza, Miskolcza i Pesztu	—	—	6·16	—	7·41	—
Do Bełzca i Sokala	—	—	—	—	—	9.50
Do Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	7.36

Uwaga: Godziny drukowane grubemi liczbami, oznaczają porę nocną od godz. 6 wieczór do 5·59 rano.

Czas kolejowy (średnio europejski różni się od czasu lwowskiego o 35 minut, t. z. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12 w południe, zegar kolejowy wskazuje godz. 11·25 przed południem.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 27 marca 1893.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	219	50	221	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	259	50	262	50
Banku hip. galic. po 200 zł. a. w.	335	—	—	—
Banku kred. gal. po 200 zł. a. w.	—	—	215	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5 pr. w. a. w 40 l.	100	80	101	50
„ „ 5 prc. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	109	70	110	40
Banku hipot. $4^1/_2$ pr. los. w 50 l.	100	—	100	70
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los. w 51 l.	100	50	101	20
Tow. kred. galic. ziems. 4 pr. w. a. I. emis.	98	30	99	—
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los w $41^1/_2$ lat	96	50	—	—
$4^1/_2$ pr. w. a. los. 52 l.	100	70	101	40
4 pr. w. a. los. w 56 l.	96	50	—	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w. a.	—	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat	50	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	105	—	—	—
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	96	80	97	50
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	102	—		—
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em.	—	—	—	—
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	102	—	—	—
Pożyczki kr. 6 pr. w. a.	104	50	—	—
Pożyczki kr. $4^1/_2$ pr. w. a.	100	30	—	—
„ „ 4 „ „	95	50	—	—
„ „ „ 4% koronowej	95	60	96	30
5. Losy miasta Krakowa	23	50	25	—
„ „ Stanisławowa	34	—	37	—
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	65	5	75
Napoleondor	9	60	9	70
Półimperyał	9	70	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	27	1	31—
„ papierowy	1	26 80	1	28·20
00 marek niemieckich	59	20	59	70

bez kupona bieżącego.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. marca 1893.

Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	98.85	99.05
luty-sierpień	98.80	99.—
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	98.70	98.90
kwiecień-październik	98.75	98.95
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	147.25	148 25
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	149.50	149.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	167.—	168 —
„ „ 1864 po 100 zł.	197.25	198 25
„ „ 1864 po 50 zł.	197.25	198.25
Renty Com. po 42 litr. austr.	—	——
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	155.20	155.70
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	117.20	117.40
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	—.—	—.—

2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)

	płacą	żądają
Bukowiny	105.50	—
Galicyi	—.—	—.—
Niższej Austryi	109.75	110.75
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr.	96.—	97.—

3. Akcye.

	płacą	żądają
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	1 8 75	159.7
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	355.50	356.25
Niżno-austr. tow, eskomt. po 500 zł.	650.—	659.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	370.—	390.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	251.—	254.—
Bank austro-węgierski a 600 zł.	984—	986.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	96 —	96.50
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	378—	382.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—

	płacą	żądają
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2945. —	295 .—
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	218.—	220 —
Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w.	263 —	264 —
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w s	313 90	313.60
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	197.—	198 50
I. koli węg. gal. a 200 zł. w srebrze	205.50	206 50

4. Listy zastawne losowane.

	płacą	żądają
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 prc.	—.	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. w złocie w 50 l.	120.—	120.50
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4^1/_2$ pr. a. w. w 50 l.	100.—	100.60
„ „ „ „ „ 4 pr.	98 60	99.40
„ „ „ „ premiowe po 3 pr.	117.—	117.50
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6. pr.	- -	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.	—.—
„ „ „ „ k w 36 l. 6 pr.	103.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	97.50	98.50
„ „ „ „ „ po 4 pr. w 41 l. wyl.	96.25	—.
„ „ „ „ „ po $4^1/_2$ pr. w 52 latach zwrotne	100.35	101.35
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los. w $51^1/_2$ l.	100.60	100.75
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101 25	—.—
Banku aust. węg. $4^1/_2$ pr.	100.—	100.50
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 prc.	101.50	102.30
„ „ „ wyl. $4^1/_2$ pr.	101.—	101.50
„ „ „ „ w 41 l. wyl. po 4 pr.	99.—	99.30

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)

	płacą	żądają
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em. 1886 4%	100 50	101.50
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	100.—	101.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. $4^1/_2$ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	— —	—.—

	płacą	żądają
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	89.25	90.25
z r. 1884	96.75	97.75
z r. 1866	—.—	—.—
r r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr	106.65	107.65
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	144.75	145.75

6. Losy.

	płacą	żądają
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. a. w.	201.75	202.50
Clarego po 40 zł. m. k.	58.25	58.75
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	140.—	142.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. a. w.	24.—	24.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.50	23.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. a. w.	61.50	62.50
Palffego po 40 zł. m. k.	58.25	59. 5
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.70	19.—
„ „ węg. „ po 5 zł.	13.25	13.50
Fundacya szpitala Arcyk. Rudolfa po 10 zł. a. w.	25.25	26.25
Salma po 40 zł. m. k.	69.—	70. -
St. Genois po 40 zł. m. k.	67.—	69. —
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. a. w.)	35.—	—.—
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k.	141.—	142 50
„ „ po 50 zł. a. w.	67.—	—.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	46.—	47 —
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	76—	—. —

7. Weksle (za 3 miesiące).

	płacą	żądają
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—. —
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	121.35	121.55
Paryż za 100 fr.	48.25.	48.32.5 -

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.74.—	5.76.—
„ pełnej wagi	5.72.—	5.76.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9·65.	966.5—
Rosyjski półimperyał	—.— —	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 2187 [1789 2—3]

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego rolnego przeciw Mikołajowi Bulwińskiemu i spadkobiercom Julii Bulwińskiej o zapłacenie kwoty 360 zł. odbędzie się dnia 1 maja 1893 i dnia 2 czerwca 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biórze Nr. 1 przymusowa sprzedaż realności pod lk. 185 w Przemyślu położonej wedle Dom. VI. pag. nr. haer. 123 i 124 dłużników Mikołaja i Julii Bulwińskich własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 2306 z.

Wadyum zaś 10 prc. tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adwokata dr. Oswalda Blumenfelda w Przemyślu z substytucyą adw. dr. Teofila Kormosza w Przemyślu.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania przynależności i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Przemyśl, 18 lutego 1893.

L. 950 [1654 2—3]

C. k Sąd powiatowy w Tłustem podaje do wiadomości, że dnia 4 maja 1893 i dnia 8 czerwca 1893 każdym razem o 10 rano odbędzie się w Tłustem w budynku sądowym celem ściągnięcia wierzytelności 32 zł. w. a. na rzecz Mikołaja Dziunikowskiego egzekucyjną publiczną sprzedaż realności objętej wyk. hip. l. 44 ks. gr. gm. kat. Uścieczko należącej dawniej do Hrycia Dmytrowicza obecnie do Jana i Katarzyny Dmytrowiczów służącej za hipotekę niniejszej pretensyi oszacowanej wedle protokołu de pr. 30 czerwca 1891 l. 5535.

Realność ta będzie sprzedaną najwięcej ofiarującemu na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania na drugim zaś terminie za jaką bądź cenę sprzedaną.

Cena wywołania wynosi 390 zł. wa.

Wadyum 39 zł. w. a.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem nieznanych wierzycieli hipotecznych został ustanowiony ck. notaryusz p. Władysław Rubczyński z Tłustego.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłuste, 16 sierpnia 1892.

L. 1289 [1653 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Tłustem podaje do wiadomości, że dnia 4 maja 1893 i dnia 5 czerwca 1893 każdym razem o 10 rano odbędzie się w Tłustem w budynku sądowym w celu ściągnięcia pretensyi ck. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w resztującej kwocie 38 zł. 75 ct. w. a. z 8 prc. odsetkami bieżącemi od dnia 11 listopada 1890 aż do rzeczywistej zapłaty tudzież kosztów egzekucyjnych w kwotach 6 zł. 70 ct. i 11 zł. 11 ct tudzież kosztów insercyjnych w ilości 6 zł. 87 ct. egzekucyjną sprzedaż realności pod lkons. 20 w Hinkowcach położonej wyk. hip. l. 105 ks. gr. gm. Hinkowce objętej przedtem Leona Karpińskiego obecnie Karoliny i Pauliny Karpińskiej własnej.

Realność ta będzie sprzedaną najwięcej ofiarującemu na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania na drugim zaś terminie za jaką bądź cenę sprzedaną.

Cena wywołania wynosi 108 zł. zaś wadyum 10 zł. 80 ct.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i reszty warunków licytacyjnych można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanowiony został c. k. notaryusz p. Władysław Rubczyński z Tłustego.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłuste, 16 sierpnia 1892.

L. 3540 [1540 2—3]

C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 2151 zł. 24 ct. wa z 7 prc. odsetkami zwłoki od 24 maja 1884 bieżącemi i kosztami odbędzie się w dniu 18 maja 1893 o godzinie 11 przed południem przymusowa publiczna relicytacya realności pod lk. $149^4/_4$ we Lwowie położonej wykazem hipotecznym l. 123 IV ks. gr gminy miasta Lwowa objętej obecnie Emilii Dreher własnej, na którym to terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 4850 zł. w. a. jednak tylko za taką cenę sprzedaną będzie która wystarczy na całkowite zaspokojenie wierzytelności c. k. uprz. gal akc. Banku hipotecznego we Lwowie i poprzedzających ją wierzytelności, że jako wadyum kwota 485 zł. w. a. złożoną być ma, że akt oszacowania i szczegółowe warunki licytacyjne w ts. registraturze przejrzeć wolno, wreszcie, że dla nieobecnych wierzycieli tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego tj. po dniu 8 lipca 1885 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe w niniejszej sprawie wydać się mające jakiegokolwiek powodu doręczone być nie mogły adw. kraj. dr. Bliziński kuratorem a tegoż zastępcą adw. dr. Pająk mianowany został.

Lwów, dnia 18 lutego 1893.

L. 1174 [1854 2—3]

C. k. Sąd powiatowy miej.-deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz Banku hipotecznego 2 rat po 76 zł. 68 ct. w. a. zpn. licytacyą realności Bronisława i Matyldy Daszkiewiczów własnej wyk. hipot. 52 gminy Hołosko wielkie objętej na dzień 4 maja 1893 i na dzień 8 czerwca 1893 zawsze o godzinie 10 rano w biurze Nr. 3.

Cena wywołania 6000 zł. w. a.

Wadyum 600 zł. w. a.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hip. przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Tabaczyński.

Lwów, dnia 28 lutego 1893.

L. 13948 [1928 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 25 kwietnia 1893 i dnia 23 maja 1893 o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności whl. 135 ks. gr. gm. Dąbrowa objętej Racheli Banderowej i Altera Salamona Korna własnej na rzecz Tarnowskiej kasy oszczędności celem zaspokojenia sumy 431 zł. 46 ct. wa. zpn.

Cena wywołania 7070 zł.

Wadyum 707 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych dw. dr. Psarski w Dąbrowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa, dnia 31 stycznia 1893.

L. 721 [1866 3—3]

Wadowicki c. k. Sąd miejsko delegowany ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Józefa Szczura w kwocie 291 zł. zpn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 25 kwietnia 1893 i dnia 25 maja 1893 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna licytacya połowy realności l. 386, 1/4 część realności l. 387, 2/16 części realności lwh. 388 i 2/16 części realności lwh. 538 w księdze gruntowej na Michała Szczura zapisanych.

Cena wywołania ad a) 174 zł. 53 ct., ad b) 105 zł. 32 ct., ad c) 125 zł. 60 ct., ad d) 26 zł. 41 ct.

Wadyum ad a) 18 zł. ad b) 10 zł. 50 ct. ad c) 13 zł. ad d) 3 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Wadowice, 17 lutego 1893.

L. 1121 [1876 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Gimpla Früssa w kwocie 823 zł. 33 ct. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 5 kwietnia 1893 i dnia 16 maja 1893 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności objętej wyk. hip. l. 68 gminy Rzędzianowice.

Cena wywołania 2350 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Mielec, dnia 31 stycznia 1893.

L. 2834 [1871 3-3]

C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Romana hr. Potockiego przeciw Adolfowi Kahane pto 4778 zł. 58 ct. w. a. odbędzie się licytacya w Dźwinogrodzie na zboże, bydło pociągowe i rogate, narzędzia rolnicze i inne ruchomości wartościowe w dniach 13 kwietnia 1893 i dnia 26 kwietnia 1893, na którą się chęć kupna mających zaprasza.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka dnia 20 marca 1893.

L 9555 [1874 3—3]

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 26 kwietnia 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 24 maja 1893 nawet poniżej takowej, licytacya realności według wyk. hip. 652 gm. Kociubińce Dmytra Tkacza własnej na rzecz Jakóba Schwarza pto 10 zł. zpn.

Cena wywołania 160 zł.

Wadyum 16 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem notaryusza Polańskiego w miejscu.

C. k. Sąd powiatowy.

Kopyczyńce, 30 listopada 1892.

L. 9556 [1875 3—3]

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 26 kwietnia 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 24 maja 1893 nawet poniżej takowej licytacya realności według wyk.hip. 274 gm. Kopyczyńce własnej na rzecz Borucha Schutzmana pto 10 zł. zpn.

Cena wywołania 620 zł.

Wadyum 62 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem ck. notaryusza Polańskiego w miejscu.

C. k. Sąd powiatowy.

Kopyczyńce, 30 listopada 1892.

L. 33612 [1771 3-3]

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 100 zł. w. a. zpn. odbędzie się w sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę powyższej wierzytelności na hipotekę służącej realności pod lk. 54/5 w Solcu Dmytra i Ewy Kołodziejów własnej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Drohobyczu w dniach 25 kwietnia 1893 i 31 maja 1893 każdym razem o godz 10 rano.

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 780 zł. w. a. w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 Dz. up.

Zakład wynosi 10 prc. ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano adw. dr. M. Tiegermana w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Drohobycz, 11 stycznia 1893.

L. 4742 [1836 3—3]

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności Karola Löwego jako cesyonaryusza dr. Febusa Salamona w kwocie 20000 zł. dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż realności pod Nr. 433 na Strusinie położonej obejmującej zabudowania fabryki szkła według whl. 358 ks. gr. gm. Strusina dłużnika Bernarda Kropfa własną.

Sprzedaż ta odbędzie się w sądzie tutejszym przez publiczną licytacyę w 2 terminach a mianowicie dnia 24 kwietnia 1893 i dnia 26 maja 1893 każdym razem o godz. 10 rano w ten sposób, że na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi tylko za cenę wywołania lub powyżej takowej na drugim zaś terminie i poniżej tej ceny.

Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy oraz resztę warunków licytacyjnych przeglądnąć można w registraturze tut. sądu.

Kuratorem nieznanych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Malawskiego z Tarnowa.

Tarnów, dnia 9 marca 1893.

L. 2033 [1855 3—3]

C. k. Sąd powiatowy miej.-deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz masy konkursowej kasy zaliczkowej sumy 200 zł. w. a. zpn. licytacyą realności p. Antoniego Kohmana własnej wyk. hipot. 197 gminy Kleparów objętej na dzień 27 kwietnia 1893 i na dzień 25 maja 1893 zawsze o godzinie 10 rano w biurze III.

Cena wywołania 300 zł. ewentualnie 470 zł.

Wadyum 30 zł. ewentualnie 47 zł. wa.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia tudzież wyciąg hip. przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadowych wierzycieli adw. dr. Dobrzański.

Lwów, dnia 25 lutego 1893.

L. 33717 [1773 3 3]

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 300 zł. zpn. odbędzie się w sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę powyższej wierzytelności na hipotekę służącej realności pod lk. 46 zagr. miejs. w Drohobyczu położonej wedle Dom. zagr. miejs. tom II. pag. 88 n. 9 haer. Dawida Seifa a względnie tegoż nieobjętej masy spadkowej własnej na rzecz Seinfla Seifa w dniach 25 kwietnia 1893 i 31 maja 1893 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 963 zł. w. a. a w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. u. p.

Zakład wynosi 10 prc. ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano adw. dr. I. Taubenfelda w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Drohobycz, 9 stycznia 1893.

L. 695 [1873 3—3]

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 28 kwietnia 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 26 maja 1893 nawet poniżej takowej licytacya realności według wykazu hip. l. 6 księgi gruntowej gminy Przeniwódki Wawrzyńca Bejsarowicza własnej, na rzecz gal. Zakładu kred. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie pto 18 rat pożyczkowych po 60 zł. 66 ct. wa. zpn.

Cena wywołania 1200 zł.

Wadyum 120 zł w. a.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Kulików, dnia 10 lutego 1893.

L. 960 [1895 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Kasy oszczędności miasta Tarnowa w kwocie 698 zł. 75 ct. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 6 kwietnia i dnia 5 maja 1893 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż 1/5 części realności objętej wyk. l. 523 gminy Mielec.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adwokat dr. Jezierski w Mielcu.

Cena wywołania 1000 zł.

Wadyum 100 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Mielec, dnia 31 stycznia 1893.

L. 1921 [1885 2—3]

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę ck. uprzyw. gal akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie dozwoloną została w celu ściągnięcia kwot 104 zł. i 104 zł w. a. zpn. egzekucyjna sprzedaż realności dłużniczej masy spadkowej Salomona Wieselberga w Kołomyi pod lk. 145 i 145a położonej wyk. hip. l. 604 objętej w dwóch, na dzień 20 kwietnia i 25 maja 1893 każdym razem na godzinę 10 przed południem wyznaczonych terminach, że pomieniona realność na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 5240 zł. w. a., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie kwotę 524 zł. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli kurator w osobie adwokata dr. Haczewskiego z zastępstwem adwokata dr. Kraśnickiego został ustanowiony wreszcie, że akt opisania przynależności w mowie będącej realności tudzież bliższe warunki licytacyjne w tus. regististurze mogą być przejrzane.

W Kołomyi 4 marca 1893.

L. 23336 [1892 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy 298 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego we Lwowie w likwidacyi w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 36 gminy katastr. Nowica i Landestreu 297 gm. objętej, dłużnika Georga Haasa własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 25 kwietnia 1893 i dnia 25 maja 1893 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Stanecki.

Wadyum wynosi 204 zł. 60 ct. wa.

Cena szacunkowa 2046 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Kałusz, dnia 2 lutego 1893.

L. 474 [1900 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi na Pereza Holzera publiczną sprzedaż połowy posiadłości objętej wyk. hip. l. 272 ks. grt. gm. kat. Stary Sącz, Stanisława Zagórowskiego własnej na dniu 21 kwietnia 1893 i na dniu 19 maja 1893 o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 1534 zł. $12^1/_2$ ct. wa.

Wadyum 383 zł. $53^1/_2$ ct. wa.

Resztę aktów przejrzeć można w registraturze.

Stary Sącz, dnia 30 stycznia 1893.

L. 2150 [1901 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Złoczowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspojenie sumy 89 zł. 5 ct. zpn. przymusowa sprzedaż realności pod lk. 27 w Pomorzanach położonej wedle wyk. hip. l. 514 ks. gr. gminy Pomorzany dłużnika Leisora Mantel własnej w tutejszym sądzie w drodze publicznego przetargu na rzecz firmy S. L. Herzfelder Syn na dniu 26 kwietnia 1893 i na dniu 26 maja 1893 każdym razem o godz. 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszym terminie za cenę wywołania w kwocie 85 zł. lub wyżej, na drugim także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Poręczne 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków i wyciąg tabularny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych ustanowiony adw. dr. Kiniower w Zborowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Zborów, dnia 28 lutego 1893.

L. 6821 [1934 1—3]

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Salomona Hochhausera w kwocie 22 zł. 40 ct. zpn. odbędzie się w tutejszym c. k. Sądzie dnia 14 kwietnia 1893 i dnia 19 maja 1893 każdym razem o 9 z rana egzekucyjna publiczna sprzedaż posiadłości lwh. 20 księgi gruntowej gminy Krzyżówka objętej z tem, iż na pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową lub powyżej, na drugim zaś i niżej posiadłość ta sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 105 zł.

Wadyum 10 zł.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej sądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Muszyna, dnia 16 lutego 1893.

L. 5579 [1937 1—3]

W dniu 18 kwietnia i 19 maja 1893 o godzinie 10 z rana odbędzie się egzekucyjna sprzedaż 1/5 części realności w Chobocie pod N. cons. 20 położonej lwh. 421 gm. kat. Grobla objętej Franciszka Sadzyla własnej na rzecz Maurycego Samuela o 268 zł. 93 ct. wa.

Cena wywołania 261 zł. wa.

Wadyum 27 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Roman Gutowski zastępca ck. notaryusza w Niepołomicach.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niepołomice, d. 26 grudnia 1892.

C. k. Sędzia powiatowy.

L. 331 [1924 1—3]

W tut. Sądzie odbędzie się przymusowa sprzedaż realności lk. 112 lwh. 291 ks. gr. gminy kat. Krasne na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Katarzynie i Janowi Kunom spadkobiercom Magdaleny Kuna w dniach 21 kwietnia 1893 i 26 maja 1893 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 359 zł. 4 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w sądzie.

Rzeszów, 27 lutego 1893.

L. 1489 [1964 1—3]

W c. k. Sądzie powiatowym w Ulanowie odbędzie się w dniach 24 kwietnia i 29 maja 1893 zawsze o godz. 11 przed połud. publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 85 w Zarzyczu położonej w księdze gruntowej dla gminy Zarzycze wyk. hip. l. 151 objętej i Jana Marka własnej na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie pto 7 rat po 30 zł. w. a.

Cenę wywołania stanowi kwota 1600 zł.

Wadyum 160 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Franciszka Zgorka z Ulanowa.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Ulanów, dnia 8 marca 1893.

L. 1592 [1938 1—3]

W dniach 24 kwietnia i 24 maja 1893 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacya 3/5 części realności Józefa, Antoniego i Szymona Hnatów własnej wykazem hip. l. 40 księgi gruntowej gminy Cząstkowice objętej na zaspokojenie pretensyi Jana Hnata w kwocie 22 zł. 59 ct. wa. zpn.

Cena wywołania 645 zł.

Wadyum 64 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Pruchnik, 13 marca 1893.

L. 1935 [1581 1—3]

Dnia 23 maja 1893 i 4 lipca 1893 o godz. 9 rano odbędzie się w tut. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności lwh. 230 w Odrzykoniu położonej dłużnika Marcina Typrowicza własnej na zaspokojenie wierzytelności Galicyjskiego Zakładu kredyt. ziemskiego w likwidacyi we Lwowie pto 400 zł. w. a.

Cenę wywoławczą stanowi wartość w sumie 600 zł. przez Zakład kredytowy ziemski w Krakowie przy udzieleniu pożyczki przyjęta.

Na powyższym terminie realność ta tylko za cenę lub wyżej ceny szacunkowej a na drugim terminie także niżej ceny sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 60 zł.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze lub w dniu sprzedaży u komisarza sądowego.

Kuratorem niewiadowych wierzycieli ustanowiono adwokata dr. Czajkowskiego w Krośnie.

C. k. Sąd powiatowy.

Krosno, dnia 28 lutego 1893.

L. 2771 [1815 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 716 zł. 52 ct. wa. zpn. na rzecz gr. kat. cerkwi Bożego Narodzenia w Tarnopolu odbędzie się dnia 24 maja 1893 i 21 czerwca 1893 o godzinie 20 przed południem w biórze Nr. 7 egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Pejsacha Herzoga, Scheindli Ochs zam. Schwerdfinger i Eliasza Ochsa własnych w Tarnopolu pod l. 706b, 706c, 706d, 706e położonych objętych wyk. hip ks. gr. dla gm. Tarnopola l. 566, 567, 568 i 569.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 8586 zł. $63^1/_2$ ct. wa.

Wadyum 858 zł. wa.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli którzyby po dniu 8 grudnia 1892 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adw. dr. Łuczakowskiego a p. adw. dr. Kwiatkowskiego zastępcą tegoż.

Tarnopol, 4 marca 1893.

Księgi gruntowe.

L. 1270 [1228 3—3]

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych według ustawy z dnia 20 marca 1874 l. 29 Dz. u. kr. wygotowany dla następujących posiadłości tabularnych i gminnych od 1 marca 1893 za nową księgę uważanym być ma.

I. dla majętności tabularnych:

L. porząd.	Majętność tabularna	położona		
		w gminie katastralnej	w okręgu sądu	
			powiatowego	obwodowego
1	Lisznia Dom. 92 pag 89.	Lisznia i Lisznia część	Drohobycz	Sambor
2	Lisznia Dom. 449 pag. 120.			
3	Lisznia część Dom. 5 pag. 271.			
4	Uniatycze Dom. 46 pag. 275.	Uniatycze		
5	Uniatycze Dom. 134 pag. 172.			
6	Uniatycze Dom. 140 pag. 309.			
7	Uniatycze Dom. 183 pag. 384.			
8	Modrycz Dom. 92 pag. 61.	Modrycz		
9	Solec Dom. 92 pag. 64.	Solec		
10	Witwica część IV. Dom. 61 pag. 29 i Dom. 202 pag. 108.	Witwica	Bolechów	
11	Witwica część V. Dom. 61 pag. 3 i Dom. 202 pag. 191.			
12	Witwica część VI. Dom. 61 pag. 41 i Dom. 444 pag. 304.			
13	Witwica część VII. Dom. 224 pag. 351 i Dom. 202 pag. 112.			
14	Witwica część I. Dom. 1 pag. 191 i Dom. 181 pag. 332.			
15	Witwica część II. Dom. 60 pag. 436 i Dom. 181 pag. 400.			
16	Narożnik.	Tuchla	Radymno	Przemyśl
17	Kożuszne Dom. 32 pag. 429, Dom. 86 pag. 205 i Dom. 281 pag. 162.	Wysoczany	Bukowsko	Sanok
18	Kołpiec Dom. 92 pag. 91.	Kołpiec	Drohobycz	Sambor
19	Części ogrodów pod nr. top. 4954 w objętości 5 morgów 1168□ sążni z dóbr Sambora wydzielone Dom. 499 pag. 501.	Sambor z przyległościami		
20	Część ogrodu na Blichu w Samborze w objętości 1440□ sążni Dom. 499 pag. 529.			
21	Realność Cegielnia w Samborze Dom. 496 pag. 292.			
22	Część ogrodu na Blichu w objętości, 1^0 morga 755□ sążni od dóbr Sambora wydzielona Dom. 499 pag. 513.			
23	Grunta 1 morg 127□ sążni z dóbr Sambora wydzielone tamże na Blichu położone Dom. 499 pag. 195.			
24	Część cmentarza izraelickiego w Samborze Dom. 490 pag. 429.			
25	Grunta w Samborze na Blichu od dóbr Sambora odłączone Dom. 490 pag. 436.			

II wiejskich:

1. Lisznia z Manasterem liszniańskim,
2. Uniatycze,
3. Modrycz,
4. Solec,
5. Kołpiec podlegające sądowi powiatowemu w Drohobyczu.

III. miejskich:

1. Sambor z dzielnicami Blich, Lwowska i Przemyska z przedmieściami Dolnia, Powodowa, Powtórnia, Średnia Zamiejska i Zawidówka podlegające sądowi obwodowemu w Samborze.

Sporządzony projekt dotyczących ksiąg gruntowych przejrzanym być może, a to dla posiadłości tabularnych pod I. 1—25 i pod III. w urzędzie hipotecznym przynależnego c. k. Sądu obwodowego, zas dla posiadłości wyżej pod II. 1—5 poszczególnionych w biurze dotyczącego sędziego powiatowego.

Od dnia wyżej ustanowionego wszelkie nowe prawa czyto własności czyli zastawu lub jakiebądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej nowo założonej księgi nabyte, ograniczone na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Zarazem wzywa c. k. Sąd krajowy wyższy wszystkich, którzyby:

1. na podstawie jakiego prawa przed dniem otwarcia nowych ksiąg nabytego, domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyli zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała.

2. już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi, lub do jej części jakie prawa zastawu, służebności lub w ogóle inne jakie prawa do wpisu hipotecznego przydatne o ile prawa te jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały ażeby z tymi prawami, a to:

Co do majętności tabularnych wyżej, pod l. 1—25 i pod III. wymienionych do przynależnych Trybunałów I. instancyi, zaś co do posiadłości pod II. 1—5 poszczególnionych do dotyczących c. k. Sądów powiatowych najdalej do dnia 1 marca 1894 włącznie się zgłosili, gdyż inaczej w razie przeciwnym utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z wymienionymi wyżej prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga wstępuje, było już zapisane, lub że było ono wiadomem z jakiej rezolucyi sądowej, lub że jest przedmiotem dochodzenia w skutek podania przed sąd wniesionego.

Termin wyżej ustanowiony nie może być ani przedłużony, ani też w razie zaniedbanie do pierwotnego stanu przywrócony.

Simonowicz w. r.

Z Rady c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 17 stycznia 1893.

Matkowski w. r.

L. 1269 [1226 3—3]

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, iż wyznaczony tutejszym edyktem z dnia 20 września 1892 l. 19922 którym wprowadzono w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz. u. p. postępowanie sprostowawcze w celu uzupełnienia księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Ispas“ położonej w okręgu c. k. Sądu powiatowego md. w Kołomyi przez dodatkowe wciągnięcia do takowej wykazu hipotecznego l. 836, termin do zgłoszenia praw rzeczonych odnoszących się do powyższego wykazu hipotecnego z dniem 31 grudnia 1892 upłynał.

Wzywa się zatem wszystkich którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonej księdze na zasadzie § 7 lit. b. ustawy powołanej uskutecznionego w prawach swych czują się pokrzywdzonymi, ażeby zarzuty swe najdalej do dnia 30 kwietnia 1893 zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Zarazem ostrzega się, iż powyższy termin nie może być ani przedłużonym ani do pierwotnego stanu przywróconym.

Simonowicz w. r.

Z Rady c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 24 stycznia 1893.

Matkowski w. r.

L. 548 [1838 3—3]

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekta nowych wykazów hipotecznych ksiąg gruntowych gmin katastralnych:

a) Kraków wykaz hip. l. 2049 „Kościół ks Karmelitów“ dla parc. budowl. 1459, w okręgu sądu powiatowego miejsko delegowanego w Krakowie;

b) Chrzanów dla parc. grunt. 134 w okręgu sądu powiat. w Chrzanowie położonych,

według ustawy krajowej z dnia 20 marca 1874 l 29 Dz. ust. kr. wygotowane za wykazy tych posiadłości poczynając od dnia ad a) 1 lutego 1893, ad b) 1 marca 1893 uważane będą, a od tegoż dnia wolno je przeglądać ad a) w urzędzie hipotecznym c. k. sądu krajowego w Krakowie, ad b) w sądzie powiatowym w Chrzanowie, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy to zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne, odnoszące się do nieruchomości wykazami tymi objętych, jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem w myśl § 3 ustawy z 25 lipca 1871 l. 69 Dz. p. p. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów hipotecznych.

Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów hipotecznych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszałych się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lubprzepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części jakie prawo zastawu służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowych wykazów tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się

ad a) do sądu krajowego dla spraw cywilnych w Krakowie,

ad b) do sądu powiatowego w Chrzanowie najdalej do dnia 31 grudnia 1893, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchylenia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów w nowych wykazach zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyli.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejsze księgi, w miejsce których nowe wykazy wstępują, były wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia wskutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

C. k. Sąd krajowy wyższy.

Kraków, 14 marca 1893.

L 723 [1921]

Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego samborskiego ogłasza, iż dochodzenia miejscowe celem założenia nowej księgi gruntowej dla gmin katastralnych 1) Cisów powiatu sądowego bolechowskiego, 2) Niedzwiedzia, 3) Ułyczno z kolonią Gassendorf powiatu sądowego drohobyckiego i 4) Turze powiatu sądowego staromiejskiego rozpoczną się dnia 17 kwietnia 1893

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Sambor, 22 marca 1893.

Konkursa.

L. 13492 [1881 3—3]

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozpisuje niniejszem konkurs na posadę Dyrektora krajowej szkoły rolniczej w Dublanach, a zarazem profesora fachowego dla nauk rolniczych przy wyższej szkole rolniczej tamże.

Do tej posady przywiązaną jest płaca roczna w kwocie 2000 zł., dodatek aktywalny w kwocie 360 zł., dodatek pięcioletni w kwocie 200 zł.

Dyrektor szkół rolniczych w Dublanach jest urzędnikiem krajowym i ma prawa i obowiązki określone ustanową służby krajowej z dnia 26 czerwca 1866 o ile ona może być do niego zastosowaną i statutem emerytalnem z dnia 21 stycznia 1889.

Ubiegający się o niniejszą posadę winni wykazać znajomość języka polskiego a nadto przedłożyć Wydziałowi krajowemu.

1. metrykę urodzenia,
2. krótki życiorys,
3. świadectwa, ewentualnie pracy udowadniające kwalifikacyę do zajmowania tej posady.

Nadmieniamy, że rezolucyą z dnia 2 kwietnia 1892 upoważnił Wysoki Sejm Wydział krajowy do wyjątkowego odstąpienia od warunku, że Dyrektor wyższej szkoły rolniczej w Dublanach ma mieć kwalifikacyę profesora do jednego z przedmiotów zawodowych, na wypadek jeżeliby kandydat posiadał inne warunki kwalifikujące go na tę posadę. Zarazem upoważniony został Wydział krajowy do przyznania Dyrektorowi w razie uznania dodatku osobistego.

Co do tego uwolnienia, jak również co do przyznania dodatku osobistego, zechcą pp. kandydaci porozumieć się osobiście lub pisemnie z szefem Dep. I. w Wydziale krajowym.

Podania wnieść należy najdalej do dnia 1 czerwca 1893.

We Lwowie, dnia 17 marca 1893.

L. 4367]1907 2—3]

Celem nadania posady stałego tercyana przy c. k. gimnazyum w Drohobyczu ogłasza się niniejszem konkurs z terminem do wnoszenia podań do 15 maja 1893.

Do tej posady przywiązane są wszelkie obowiązki sługi szkolnego a zatem także obowiązki zwykłego stróża domowego, jako to: rąbanie i noszenie drzewa, palenie w piecach, obsługa, utrzymywanie czystości zewnątrz i wewnątrz budynku szkolnego i t. d. są zaś z nią połączone następujące pobory i emolumenta: płaca roczna etatowa w kwocie ?50 zł., dodatek aktywalny w rocznej kwocie 62 zł. 50 ct. i w miarę możności pomieszkanie w budynku szkolnym.

Ubiegający się o tę posadę ma udowodnić znajomość języka polskiego w mowie i piśmie, wykazać świadectwem lekarza rządowego potrzebne do pełnienia obowiązków służbowych uzdolnienie fizyczne, zaś świadectwem moralności wydanem przez właściwą zwierzchność gminną i urząd parafialny, swe zachowanie się, jeżeli nie jest w służbie publicznej.

Podania zaopatrzone w powyższe dokumenty i w dowody wykazujące wiek, stan i obecne zatrudnienie kompetenta należy wnieść w powyższym terminie konkursowym do c. k. Rady szkolnej krajowej na ręce c. k. Dyrekcyi gimnazyum w Drohobyczu a to jeżeli kompetent jest w służbie publicznej za pośrednictwem przełożonej władzy.

W myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Dz u. p. nr. 60 mają przy nadaniu tej posady pierwszeństwo wysłużeni podoficerowi c. i k. armii posiadający wymaganą wyżej kwalifikacyą i zaopatrzeni w przepisany certyfikat Wysokiego c. i k. Ministerstwa Wojny uprawniający ich do ubiegania się o stałą posadę w służbie cywilnej.

Dopiero w braku takich kandydatów mogliby ewentualnie być uwzględnieni także inni ukwalifikowani kompetenci.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 16 marca 1893.

L. 536 [1905 2—3]

Na opróżnioną przy Magistracie miasta Bolechowa posadę stałego weterynarza miejskiego z płacą roczną 300 zł. rozpisanym zostaje niniejszem konkurs.

Podania o tę posadę wnosić należy do końca kwietnia 1893.

Magistrat

Bolechów, 22 marca 1893.

L. 299 [1879 3—3]

W celu nadania posagu z fundacyi imienia Ignacego Lewkowicza dla izrael. ubogich dziewcząt w sumie 1400 zł. po strąceniu kosztów insercyjnych i t. p. biednej izrael. dziewczynie w dniu 7 maja 1893 jako w rocznicę śmierci fundatora rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegające się winne dostarczyć dowodu legalnego:

1. na przynależność do gminy lwowskiej,
2. na ewentualne pokrewieństwo z fundatorem,
3. na ubóstwo,
4. na ukończony 16 rok życia,
5. na nienaganny moralny żywot,
6. na okoliczność czyli żyją rodzice lub nie.

Podania należy wnieść najpóźniej do 30 kwietnia do Przełożeństwa Zboru izrael. we Lwowie.

Przełożeństwo Zboru izrael.
Lwów, dnia 20 marca 1893.

L. 14611 [1903 2—3]

Konkurs na posady ekspedyentów przy c. k. urzędach pocztowych:

b) w Korzennej w powiecie Grybowskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł,
płaca rocznych 150 zł.
ryczałt kancelaryjny 40 zł.

b) w Lipnicy wielkiej w powiecie Grybowskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł.,
płaca rocznych 150 zł.
ryczałt kancelaryjny 40 zł.;
wynagrodzenie 100 zł za codziennego posłańca pieszego do Niecwi i na powrót.

c) w Sielcu powiatu Nowo Sandeckiego za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł.,
płaca rocznych 150 zł.,
ryczałt kancelaryjny 40 zł. i
wynagrodzenie 200 zł. za codziennego posłańca pieszego do c. k. urzędu poczt. w Niecwi i na powrót.

Podania należy wnieść najpóźniej do 6 kwietnia b. r. w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 16 marca 1893

L. 377 [1945 1—3]

C. k. Rada szkolna okręgowa w Gródku rozpisuje niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia:

a) posady osobnego nauczyciela religii gr. kat. przy 4 klas. szkole męskiej w Gródku z płacą roczną 600 zł. z obowiązkiem udzielania nauki religii w 4 klas. szkole męskiej, tudzież 4 klas. szkole żeńskiej i odbywania przepisanych exhort.

Do wyż wymienionej posady przywiązane są dodatki pięcioletnie po 50 zł. i 10 proc. dodatek do stałej płacy na pomieszkanie.

O posadę tę mogą się ubiegać tylko kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni;

b) posady młodszego nauczyciela przy szkole 3 klasowej w Janowie z roczną płacą 300 zł. i 10 pr. dodatkiem na pomieszkanie, tudzież z prawem przyznać się mających dodatków 5 letnich po 50 zł.;

c) posady nauczyciela względnie nauczycielki przy szkołach jednoklasowych z płacą roczną po 300 zł. i wolnem pomieszkaniem:

1) w Bartatowie, 2) Dobrostanach, 3) Haliczanowie, 4) Kamienobrodzie, 5) Leśniowicach, 6) Łozinie, 7) Malczycach, 8) Milatynie, 9) Ottenhausen, 10) Rodatyczach, 11) Uhercach niezabitowskich, 12) Woli dobrostańskiej.

W szkołach w Gródku i Janowie językiem wykładowym jest język polski, w Ottenhausen język niemiecki, we wszystkich zaś innych szkołach język ruski.

Nauczyciel szkoły jednoklasowej w Ottenhausen pobiera 155 zł. gotówką r sztę w naturaliach.

Ubiegający się o jednę z powyższych posad winni wnieść podanie należycie udokumentowane za pośrednictwem swej władzy przełożonej do tutejszej ck. Rady szkol nej okręgowej najpóźniej do 30 kwietnia 1893 r.

Gródek, 19 marca 1893.
Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
Przewodniczący ck. starosta.

Zl. 1249 [1988]

Kundmachung.

Aus der Constantin von Zahorskischen Stiftung ist im Studienjahre 1892/3 ein Stipendium jährlich 300 fl. an einen österreichischen Staatsbürger polnischer Nationalität und römisch katholischer Religion und zwar an einen Hörer der chemischen oder mechanischen Technologie zu verleihen.

Zur Erlangung dieses Stipendiums sind Studierende berufen, welche den obbezeichneten Studien an einer inländischen technischen Hochschule ordnungsmässig obliegen.

Bei Abgang von Bewerbern der obigen Kathegorie kann dieses Stipendium auch einem landwirthschaftlichen- oder einem Gewerbeschüler verliehen werden.

Der Genuss des Stipendiums dauert bis zur Studienvollendung, jedoch kann dasselbe an einen Stipendisten, welcher seine Studien mit Auszeichnung zurückgelegt hat, und sich im Auslande in seinem Fache ausbilden will, noch für die Dauer eines weiteren Jahres belassen werden.

Die Studierenden, welche sich um dieses Stipendium bewerben, haben ihre gestempelten, mit dem Tauf-, Impf- und Heimatscheine, dem Mittellosigkeitszeugnisse, dann den Studienzeugnissen der beiden letzten Semester belegten Gesuche im Wege des Vorstandes der betreffenden Unterrichts-Anstalt bis 20 April 1893 bei der k. k n. öst. Statthalterei in Wien zu überreichen.

Nur die mit einem legalen Armuths-Zeugnisse belegten Gesuche sind stempelfrei

Schliesslich wird bemerkt, dass die dem Gesuche beigeschlossenen Beilagen in deutscher Sprache verfasst, bezw. mit beglaubigten deutschen Übersetzungen versehen sein müssen.

Wien, am 16 März 1893.
Von der k. k. n. öst. Statthalterei.

Upadłości.

L. 13824 [1909 2—3]

C. k. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 Dz. p. p., położony majątek Dawida Rath.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. sekretarzowi Rady Klosso wi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się adw. dr. Czarnika, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 26 kwietnia 1893 godzinę 11 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym Sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 3 maja 1893 i podać ją na terminie na dzień 15 maja 1893 godzinę 11 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysługa prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli - inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej".

Z c. k. Sądu krajowego
Lwów, dnia 21 marca 1893.

L. 1814 [1915 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Jaśle podaje do wiadomości, że na podstawie wyboru wierzycieli masy rozbiorowej Wiktora Klobassy Zrenckiego na dniu 15 marca 1893 uskutecznionego zamianował dr. Franciszka Ksawerego Wiedigera i dr Ignacego Steinhausa adwokatów w Jaśle zarządcami pomienionej masy rozbiorowej a dr. Feliksa Gaszyńskiego adwokata w Jaśle ich zastępcą.

Jasło dnia 19 marca 1893.

L. 3625 [1917 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi poda je do publicznej wiadomości, że adwokat dr. Maksymilian Trachtenberg stałym zawiadowcą masy konkursowej Judy Egra zaś dr. Szymon Wieselberg jego zastępcą mianowany został.

Kołomyja, dnia 11 marca 1893.

L. 3897 [1920]

Celem powzięcia uchwały ogółu wierzycieli nad następującymi wnioskami Zarządcy masy rozbiorowej Maryi Pileckiej a mianowicie, że następujące do tej masy należące części realności a to:

a) połowa realności pod lk. 544 na Zasaniu w Przemyślu,

b) połowa realności pod lk. 66 na Zasaniu w Przemyślu,

c) połowa realności pod lk. 543 i 543a na Zasaniu w Przemyslu,

d) połowa realności pod lk. 159 na Zasaniu w Przemyślu,

e) połowa realności pod lk. 415 i 495 na Zasaniu w Przemyślu,

na podstawie oszacowania przy spisaniu inwentarza majątku konkursowego uskutecznionego w drodze publicznej licytacyi sądowej na jednym terminie także niżej ceny szacunkowej za jakąbądź cenę wedle warunków przez zarządcę masy złożyć się mających, mają być sprzedane, wyznaczam termin na 6 kwietnia 1893 10 rano B. nr. 6 na który ogół wierzycieli wzywam.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Przemyśl, 21 marca 1893.
C. k. komisarz konkursowy.

L. 3896 [1919]

Celem powzięcia uchwały ogółu wierzycieli nad następującymi wnioskami zarządcy masy rozbiorowej Marcelego Pileckiego, a mianowicie, że następujące do tej masy należące części realności, a to:

a) połowa realności pod l. k. 544 na Zasaniu w Przemyślu,

b) połowa realności pod l. k. 66 na Zasaniu w Przemyślu,

c) połowa realności pod l. k. 543 i 543 a. na Zasaniu w Przemyślu,

d) połowa realności pod l. k. 159 na Zasaniu w Przemyślu,

e) połowa realności pod l. k. 415 i 495 na Zasaniu w Przemyślu,

na podstawie oszacowania przy spisaniu inwentarza majątku konkursowego uskutecznionego w drodze publicznej licytacyi sądowej na jednym terminie także niżej ceny szacunkowej za jakąbądź cenę wedle warunków przez zarząd masy ułożyć się mających mają być sprzedane, tudzież, iż należąca do masy konkursowej Marcelego Pileckiego połowa realności pod l. k. 663 ma być zamienioną z należącą do Karola Meisnera połową realności pod l. k. 664, wyznaczam termin na 6 kwietnia 1893 godz. 10 rano B. nr. 7, na który ogół wierzycieli wzywam

Z c. k. Sądu obwodowego.
Przemyśl, 21 marca 1893.
C k. komisarz konkursowy.

Kuratele.

L. 22674 [1856 3—3]

Hryć Kokotko z Remenowa dla marnotrawstwa wzięty w kuratelę.

Kurator Matwij Kokotko w Remenowie.
Lwów, 4 grudnia 1892

L. 1002 [1893 2—3]

Michałko Moroz syn śp. Matwija Moroz rolnika z Koszelowa uznany został głupkowatym.

Kuratorem dlań ustanowiono Michała Moroza rolnika z Koszelowa.

C. k. Sąd powiatowy.
Kulików, dnia 22 lutego 1893.

Wyroki prasowe.

L. 2755 [19 8]

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu jako Trybunał dla spraw prasowych na mocy § 489 i 493 p. k. orzekł że treść ulotnego pisma pod napisem „list otwarty do polskiego ludu roboczego napisany przez księdza Piotra Sciegennego" mieści w sobie istotę czynu występku w § 302 u. k. określonego, zaś trzeci ustęp tegoż nadto istotę czynu zbrodni zaburzenia publicznej spokojności w § 65 lit. b. u. k. określonej zatem usprawiedliwioną jest konfiskata tego druku, którego rozpowszechnienie jest wzbronione.

Przemyśl, 18 marc. 1893.

Zl. 67 (1882)

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 5 März 1893, Z. 1391, die Weiterverbreitung der Nr 4 der Zeitschrift: „Der Textilarbeiter" vom 2 März 1893 wegen der Artikel: „Gilt unser Vereinsgesetz auch für Trautenau?", „Über die gegenwärtige Weltlage" und wegen des Artikels, welcher mit den Worten „Unserem Bezirkshauptmann" beginnt und mit den Worten „happern sollte" endet, nach §§ 300 und 65 a St. G verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 5 März 1893, Z. 1376, die Weiterverbreitung der Nr. 5 der Zeitschrift: „Solidarität" vom 1 März 1893 wegen des Artikels: „Eine trostreiche Erklärung des Handelsministers" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 3 März 1893, Z. 2126, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Die Bibel oder die sogenannten heiligen Schriften der Juden und Christen", Heft 19, von Balduin Säuberlich, Verlag von O. Harnisch in Berlin, nach § 122 a u b St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 1 März 1893, Z. 1312, die Weiterverbreitung der Nr. 585 der Zeitschrift: "L'Istria" vom 25 Februar 1893 wegen des Artikels: „Si e voluto che cosi sia" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 4 März 1893, Z. 1351, die Weiterverbreitung der Nr. 21 der Zeitschrift: „Il Diritto Croato" vom 1 März 1893 wegen der Artikel: „Duodici soli per il dep. Nabergoj" und „A proposito delle espressioni "Spudorata masnada" e „bandito" nach §§ 65 a und 300 St. G. verboten.

Zl. 62 (1759)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der nachstehenden ausländischen Druckwerke: 1. „Gretchen und Helene", zeitgemäße Plaudereien den Betrübten und Muthlosen gewidmet von Mina Kanewi, 2. „Papa" Koch, der „Antipfaff" und Socialist, die neue, die wissenschaftliche Weltanschauung und in dem von H. Komyn verfaßten Anhange der kosmopolitisch-sociale Kampf gegen die theokratisch-barbarische Weltdespotie. Zürich 1893. Im Selbstverlage des Herausgebers H. Ohrheim, Nelkenstraße 12, Oberstraße: und 3. „An die Landarbeiter" beginnend mit den Worten „So mancher" und dem Schlusse „Es lebe die Anarchie", ad 1 und 3 das Verbrechen nach §§ 58 c und 65 a St G. und ad 1 und 2 das Verbrechen nach § 122 a und d St. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 11 März 1893.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 2314 [1958 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Mojżesza Siegla że M. J. Nauderer wniósł przeciw niemu skargę o 19 zł. 99 ct. wskutek której po ustanowieniu dla pozwanego kuratora w osobie Bronisława Leszczyckiego z Mielca termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 27 marca 1893 na godzinę 9 rano wyznaczonym został.

C. k. Sąd powiatowy.
Mielec, dnia 3 marca 1893.

L. 2467 [1959 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Korzenia, że Jakób Miłos przeciw niemu skargę o 20 zł. wniósł, wskutek której po ustanowieniu dla niego kuratora w osobie adw. dr. Brandta termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 31 marca 1893 o godzinie 9 rano wyznaczonym został.

C. k. Sąd powiatowy.
Mielec, dnia 8 marca 1893.

L. 1267 [1949 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Augustyna Żmudę, iż Józef Komperda i spół. wniesli przeciwko niemu pozew pto 50 zł. a. w. wskutek czego mu kuratorem Macieja Klinowskiego ustanowiono i termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 27 kwietnia 1893 wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Czarny Dunajec. dnia 15 marca 1893.

L. 7133 [1891 1—3]

Uwiadamia się Michała Salzberga w Mołdau Banilla przebywać mającego, że przeciw niemu w dniu 12 września 1892 do l. 7133 Aron Schutzmann z Budzanowa wniósł pozew o zapłacenie kwoty 15 zł.

Z powodu niemożności doręczenia tego pozwu ustanawia się dla Michała Salzberga kuratora w osobie c. k. notaryusza Widawskiego w Budzanowie i temuż doręcza się ten pozew.

Do rozprawy drobiazgowej wyznaczono termin na 25 kwietnia 1893 o godzinie 10 rano, a Michałowi Salzbergowi poleca się, by w celu obrony swych praw przy terminie albo sam się jawił lub przysłał pełnomocnika albo udzielił informacyi ustanowionemu kuratorowi, gdyż złe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.
Budzanów, 8 lutego 1893.

L. 9696 [1796 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Bochni w sprawie egzekucyjnej Mendla Ebera pko Wojciechowi Dańcowi pto 29 zł. 70 ct. dla niewiadomych z miejsca pobytu Wojciecha Dańca (egzekuta), Władysława, Wiktoryi, Katarzyny Daniec i Karoliny Skałka ustanawia kuratorem adwokata dr. Zakrzewskiego, zaś dla niewiadomych z pobytu wierzycieli Franciszka Głuzińskiego, Maryi i Antoniego Ługowskich adwokata dr. Michnika z substytucyą adwokata dr. Serafińskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Bochnia, 24 listopada 1892.

Celem zaspokojenia wierzytelności Mendla Ebera w kwocie 29 zł. 70 ct. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 24 kwietnia i 29 maja 1893 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna licytacya 1/3 części realności wykazem hipotecznym l. 48 gminy Bochnia objętej, Wojciecha Dańca własnej.

Cena wywołania 285 zł. 67 ct.

Wadyum 28 zł. 57 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Bochnia, 24 listopada 1892.

L. 4488 [1741 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Bełzie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Majerczyka, że na dniu 14 sierpnia 1879 zmarł w Bełzie bez rozporządzenia ostatniej woli Marcin Majerczyk, z wezwaniem, aby w ciągu jednego roku od dnia dzisiejszego licząc w tut. sądzie się zgłosił i oświadczenie wniósł, ile że w razie przeciwnym postępowanie spadkowe ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem Teodorem Pelewiczem będzie przeprowadzonem.

C. k. Sąd powiatowy.

Bełz, dnia 25 czerwca 1892.

L. 1753 [733 3—3]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wdraża na prośbę Julii Polańskiej de praes. 13 stycznia 1893 l. 1753 postępowanie amortyzacyjne względem weksla z daty Lwów 5 lutego 1866 na 100 zł. opiewającego, przez Gabryela Koppensteina wystawionego i na jego zlecenie w rok od daty we Lwowie płatnego, przez Henryka Hubera w Weinbergen jako akceptanta podpisanego, a przez Gabryela Koppensteina na Julię Polańską dnia 6 kwietnia 1866 żyrowanego, i wzywa niniejszym edyktem każdego, w którego ręku rzeczony weksel się znajduje, ażeby takowy w ciągu 45 dni, licząc od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie lwowskiej sądowi tem pewniej przedłożył, ile że po bezskutecznym upływie tego czasokresu weksel ten na ponowne żądanie Julii Polańskiej za amortyzowany uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy.

We Lwowie, dnia 21 stycznia 1893.

L. 1015 [1860 3—3]

W myśl §. 30 ust. o repr. pow. Wydział Rady powiatowej mieleckiej podaje do wiadomości opodatkowanych w powiecie, że zamknięcia rachunków powiatowych za rok 1892 od dnia dzisiejszego przez następnych dni 14 przeglądane być mogą w sali posiedzeń Rady powiatowej.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Mielec, dnia 20 marca 1893 r.

[1878 3—3]

Dr. Zdzisław Słotwiński i dr. Maksymilian Kraus wpisani zostali z dniem 18 marca 1893 na listę adwokatów, a to pierwszy z siedzibą w Tyśmienicy, drugi zaś we Lwowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 18 marca 1893.

L. 5646 [1880 3—3]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wiadomo czyni, iż wskutek prośby Izydora Torosiewicza przeciw Edwardowi Torosiewicz dozwolił uchwałą do l. 54274/92 różnych kroków egzekucyjnych, a między innymi i sekwestracyę szybów naftowych na gruncie realności wyk. hip. l. 320 gminy Słoboda rungurska egzekuta własnej.

Powyższą uchwałę doręcza się z miejsca pobytu niewiadomym Alfredowi de Hulster, Alfonsowi de Richardt, Alfredowi de Charles Hiero i Amades Francois, do rąk równocześnie w osobie adw. dr. Steczkowskiego z zastępstwem adw. dr. Kwiatkowskiego ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem Alfreda de Hulster, Alfonsa de Richardt, Alfreda de Charles Hiero i Amadea Francois, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście lub przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyli, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd krajowy.

We Lwowie, dnia 18 lutego 1893.

L. 17102 [1794 3—3]

C. k. Sąd powiatowy miejs. deleg. w Samborze ogłasza dla nieznajomej z życia i miejsca pobytu Freudy Stangel w sprawie tabularnej Teodora i Zofii małż. Horodyskich Kamatiaków o zaintabulowanie ich za właścicieli realności wykazem 415 gminy kat. Horodyszcze objętej, przedtem Freudy Stangel własnej kuratorem Wolfa Ringla w Samborze ustanowił i temuż uchwałę tab. z 19 maja 1892 l. 7040 dla Freudy Stangel przeznaczoną doręczył.

Rzeczą jest Freudy Stangel swemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielić, inaczej złe skutki sama sobie przypisze.

C. k. Sąd pow. miej del.

Sambor, 21 listopada 1892.

L. 15863 [1764 3—3]

C. k. Sąd powiatowy ustanawia z powodu potrzeby odstąpienia pod kolej gruntu z realności w Krzeczowie lwh. 79 kuratorem dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Maryanny Piecowej Jana Dreścika oraz dla nieobjętej masy spadkowej Anny Sychtowej współwłaścicieli rzeczonego gruntu, Piotra Sychtę właściciela realności w Gorzkowie.

Bochnia, dnia 31 grudnia 1892.

L. 136 [1835 3—3]

C. k. Izba notaryalna w Krakowie wzywa niniejszem osoby interesowane mające jakiekolwiek pretensye do śp. Apolinarego Horwátha byłego c. k. notaryusza w Chrzanowie z tytułu urzędowania tegoż po dzień 9 czerwca 1891 roku względnie tegoż zastępców, aby takowe w 6 miesiącach licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego wezwania w urzędowej Gazecie Lwowskiej na piśmie do tutejszej c. k. Izby notaryalnej tem pewniej zgłosiły, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu, uwolnienie kaucyi fidejusoryjnej w kwocie 1050 zł. w. a. za ś. p. Apolinarym Horwáthem na realności pod lk. 464 w Chrzanowie intabulowanej zarządzonem zostanie.

Kraków, dnia 10 marca 1893.

L. 780 [1717 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Olesku zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Piotra i Karolinę Słockich, którzy do Ameryki wyemigrowali, że celem prawidłowego doręczenia im tusądowej uchwały tabularnej z dnia 3 września 1891 l. 6541 ustanowiono dla nich kuratorem ad actum Wasyla Gawraczyńskiego ze Sassowa.

Olesko, 31 stycznia 1893.

L. 321 [1847 2—3]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Samborze w sprawie wekslowej Lei Oberländer przeciw Natanowi Oberländerowi o 3000 zł. a. w. z pn. ustanawia dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu pozwanego Natana Oberländera kuratora w osobie adwokata dr. Fruchtmanna w Drohobyczu z substytucyą adw. dr. Popławskiego w Drohobyczu, któremu doręcza równocześnie wyrok z dnia 4 października 1892 l. 12540.

Wzywa się przeto Natana Oberländera, ażeby z kuratorem porozumiał się i jemu potrzebne udzielił informacye, gdyż złe skutki z zaniedbania tego wynikające własnej winie przypisze.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Sambor, 24 stycznia 1893.

L. 49598 [1857 2—3]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie Chany Nechy Gelman przeciw Jencie Bodek o zapłatę sumy wekslowej 400 zł. a. w. z pn. p. adw. dr. Ambesa kuratorem z zastępstwem p. adw. dr. Weissa dla nieznanej z miejsca pobytu Jenty Bodek i zawiadamia ją z wezwaniem, aby temu kuratorowi potrzebną informacyę udzieliła do swej obrony służące kroki uczyniła i o tem sądowi doniosła.

We Lwowie, 5 listopada 1892.

L. 1467 [1849 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie oznajmia z miejsca pobytu niewiadomemu Wasylowi Ilnickiemu Ilka z Berezowa niżnego, że dnia 28 października 1892 do l. 14200 Anczel Rath z Jabłonowa pozew przeciw niemu o zapłacenie kwoty 22 zł. 50 ct. a. w. z pn. wniósł, na który termin do rozprawy ustnej według postępowania drobiazgowego na dzień 25 kwietnia 1893 o godzinie 8 rano wyznaczono i że dla niego Nykołę Przygrodzkiego z Berezowa niżnego kuratorem ad actum ustanowiono.

Wzywa się więc Wasyla Ilnickiego Ilka, ażeby temu kuratorowi środków dowodowych dostarczył lub innego zastępcę tut. sądowi oznajmił, inaczej sprawa niniejsza z ustanowionym kuratorem wedle obowiązujących w Galicyi ustaw przeprowadzoną będzie a skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Peczeniżyn, 3 lutego 1893.

L. 1323 [1898 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Oświęcimiu podaje do wiadomości, że Jakób i Anna Czarnikowie wnieśli pozew de praes. 14 lutego 1890 l. 1323 przeciwko niewiadomym z miejsca pobytu Józefowi i Reginie Nagim o własność parc. grunt. lk. 422/35 w Brzezince, oraz wzywa ich, aby do terminu na dzień 14 kwietnia 1893 do ustnej rozprawy wyznaczonego, dostarczyli ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Nowakowi z Oświęcimia środków dowodowych albo też innego zastępcę donieśli.

C. k. Sąd powiatowy.

Oświęcim, dnia 9 marca 1893.

L. 13332 [1906 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Sołotwinie ustanawia w sprawie egzekucyjnej Wysokiego Skarbu przeciw Herschowi Leib Brückel pto 20 zł. z przynależ. dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu egzekuta kuratorem Adama Studzińskiego notaryusza w Sołotwinie i wzywa egzekuta, aby albo oznajmił swój pobyt lub udzielił informacyi kuratorowi, gdyż inaczej prawne skutki zastępstwa obowiązywać go będą.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Sołotwina, 20 lutego 1893.

L. 4498 [1742 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Brzostku zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Jakóba i Jadwigę Lisów, że siostra tychże Maryanna Lisowa dnia 23 kwietnia 1892 w Demborzynie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia umarła, że więc ich rzeczą jest w przeciągu roku w tut. c. k. sądzie się zgłosić i do spadku oświadczyć, gdyż inaczej pertraktacya spadkowa ze zgłaszającemi się spadkobiercami i z ustanowionym dlań kuratorem Antonim Lisem przeprowadzoną będzie.

Brzostek, 29 grudnia 1892.

L. 781 [1740 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Bukowsku zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Ilka Miszaka vel Pager z Kamionek, że w sprawie drobiazgowej Michała Szyjki względnie tegoż cessyonaryusza Dawida Weinsteina przeciw niemu pto 15 zł. z pn. ustanowiono dlań kuratorem dr. Strutyńskiego adwokata w Lisku i temuż wyrok z dnia 15 lipca 1892 l. 4220 doręczono.

C. k. Sąd powiatowy.

Bukowsko, 23 lutego 1893.

L. 2618 [1829 2—3]

W sporze ustnym Wojciecha i Franciszki Szerokich przeciw niewiadomym z życia i miejsca pobytu Andrzejowi Zyma, Józefowi Zyma, Barbarze Zyma, Janowi i Katarzynie Zymom i niewiadomym z życia i miejsca pobytu tychże spadkobiercom o uznanie prawa zastawu dla sum 40 zł., 80 zł., 60 zł., 20 zł. mk., tudzież zahipotekowanego dla Jana i Katarzyny Zymów dożywotniego prawa wolnego pomieszkania i dawania dziennego potrzebnego wiktu i odzieży zaintabulowanych w stanie biernym realności pod lk. 181 i 184 w Drohobyczu in liszniańskim przedmieściu położonych za zgasłe i o wykreślenie tego prawa zastawu wyznaczono do rozprawy termin na dzień 12 czerwca 1893 a pozwanym ustanowiono kuratorem dr. N. Apfla w Drohobyczu.

Pozwani mają kuratorowi dać potrzebną informacyę lub innego zastępcę ustanowić i sądowi zapodać.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Drohobycz, 18 lutego 1893.

L. 730 [1842 1—3]

Na prośbę firmy Annathaler Papierfabrik Max Pollak de praes. 9 stycznia 1893 l. 730 zarządza się postępowanie amortyzacyjne weksla z dnia 22 kwietnia 1891 płatnego 22 października 1891 u przyjemcy, na kwotę 50 zł. 76 ct. opiewającego, akceptowanego przez D. L. Pragera w Krakowie, a wystawionego przez „Annathaler Papierfabrik Max Pollak" i opatrzonego żyrem in bianco, tudzież weksla z daty 22 maja 1891 płatnego 22 listopada 1891 u przyjemcy na kwotę 58 zł. opiewającego, akceptowanego przez D. L. Pragera w Krakowie a wystawionego przez „Annathaler Papierfabrik Max Pollak" i opatrzonego żyrem in bianco, których oryginały zaginęły firmie: „Annathaler Papierfabrik Max Pollak" i w tym celu wzywa się posiadacza powyżej powołanych wekśli, aby takowe w ciągu dni 45 od dnia ogłoszenia tego edyktu c. k. sądowi krajowemu w Krakowie przedłożył, gdyż po upływie tego terminu weksle te za umorzone uznanymi zostaną.

Kraków, 18 stycznia 1893.

L. 42175 [1844 1—3]

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu współwłaścicieli realności pod lk. 203 dz. VIII w Krakowie, że celem doręczenia im tusąd. uchwały z dnia 30 września 1892 l. 29839 zarządzającej zanotowanie, iż realność pod lk. 203 dz. VIII w Krakowie położona lwh. 1591 objęta orzeczeniem magistratu miasta Krakowa z d. 12 września 1892 l. 13981/B. za pustkę uznaną została, oraz dalszych uchwał w tej sprawie zapaść mających, ustanowionym został dla nich kuratorem ad actum adw. dr. Jakób Deiches z substytucyą adw. dr. Grossa w Krakowie.

C. k. Sąd krajowy.

Kraków, 7 stycznia 1893.

K. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction in Lemberg.

Nr. 14911/2.

Licitations-Ausschreibung.

Im Bereiche der k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction in Lemberg, werden im laufenden Jahre im Wege schriftlicher Offerte nachstehende Altmaterialien, welche zufolge Auswechslung der Schiffkornbrücken mitgewonnen wurden, unter Zugrundelegung der „Bedingnisse für den Verkauf von alten Materialien und Inventargegenständen" veräussert, und zwar:

1) franco der Station Stanislau circa 550 Tonnen altes Guss- und 450 Tonnen altes Schweisseisen.

2) franco der Station Zabłotów oder Śniatyn circa 230 Tonnen altes Guss- und 170 Tonnen altes Schweisseisen.

Die mit 50 kr. gestempelten Offerten sind gesiegelt mit der Aufschrift „Offerte auf Alteisen von Schiffkornbrücken" längstens bis 15 April l. J. Mittags 12 Uhr bei der gefertigten k. k. Direction einzureichen, gleichzeitig ist jedoch separat bei der b. o. k. k. Eisenbahn-Betriebs-Directions Cassa ein Baarvadium in der Höhe von 5 Prc. der offerirten Kaufsumme zu erlegen.

Das Offert muss die Erklärung enthalten, dass dem Offerenten die obangeführten Bedingnisse vollkommen bekannt sind und dass er sich denselben unterwirft.

Die Eröffnung der eingelangten Offerte findet am genannten Tage um 1 Uhr Nachmittags statt und bleibt es den Offerenten unbenommen derselben beizuwohnen.

Die gefertigte k. k. Betriebs-Direction behält sich das Recht vor die Offerten nach eigenen Ermessen ganz, oder theilweise, oder auch gar nicht zu berücksichtigen.

Lemberg, im März 1893.

Die k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction.

C. k. Dyrekcya ruchu kolei państwowych we Lwowie.

(1965)

Ogłoszenie licytacyi.

W obrębie c. k. Dyrekcyi ruchu kolei państw. we Lwowie będą w b. r. następujące materyały, które wskutek wymiany mostów systemu Schiffkorna odzyskano, na podstawie „warunków dla sprzedaży starych materyałów i inwentarza" w drodze pisemnych ofert sprzedane a to:

1) z dostawą do stacyi Stanisławowa około 550 ton starego lanego i 450 ton starego kutego żelaza.

2) z dostawą do stacyi Zabłotowa lub Śniatyna około 230 ton starego lanego i 170 ton starego kutego żelaza.

Oferty marką na 50 ct. ostemplowane i napisem „oferta na stare żelazo z mostów systemu Schiffkorna" zaopatrzone, należy wnieść najpóźniej do 12 godziny w południe dnia 15 kwietnia b. r. u podpisanej c. k. Dyrekcyi, równocześnie zaś w kasie c. k. Dyrekcyi ruchu we Lwowie uiścić wadyum w wysokości 5 prc. wartości oferowanych materyałów.

Oferta musi zawierać oświadczenie, że oferującemu znane są wyż wymienione warunki i że poddaje się ich postanowieniom.

Otwarcie wniesionych ofert, przy którem oferenci mogą być obecni nastąpi w wyż wymienionym dniu o godzinie pierwszej z południa.

Podpisanej c. k. Dyrekcyi ruchu przysługa prawo przyjęcia ofert w całości lub też częściowo, albo też odrzucenie tychże.

Lwów, w marcu 1893.

C. k. Dyrekcya ruchu.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarn. ... l. 12 pod zarządem ... Wernera. ... Papier z fabryki papieru J. ...